

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI

FAKULTA EKONOMICKÁ

Bakalářská práce

Daňové ráje a jejich využití

Tax havens and their uses

Kateřina Týmlová

Plzeň 2014

Čestné prohlášení:

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci na téma

„Daňové ráje a jejich využití“

vypracovala samostatně pod odborným dohledem vedoucího bakalářské práce za použití pramenů uvedených v příložené bibliografii.

V Plzni,

.....
Kateřina Týmlová

Poděkování:

Ráda bych poděkovala paní Ing. Jitce Singerové za veškerý věnovaný čas, pomoc, odborné rady a připomínky, které velice pomohly ke zpracování této bakalářské práce. Dále bych poděkovala panu Tomáši Kiovskému ze společnosti Akont Trust Company za cenné informace a praktická doporučení.

OBSAH

OBSAH	5
ÚVOD.....	7
1. DEFINICE A VYSVĚTLENÍ POJMŮ.....	9
1.1. Vysvětlení základních pojmů souvisejících s problematikou	9
1.2. Druhy daňových zvýhodnění.....	11
1.3. Jak definovat daňové ráje?	12
2. CHARAKTERISTICKÉ RYSY DAŇOVÝCH RÁJŮ.....	13
2.1. Snížené daňové sazby.....	13
2.2. Nízká míra administrativních povinností a kontroly	13
2.3. Obchodní a bankovní tajemství.....	13
2.4. Omezená spolupráce při mezinárodní výměně informací.....	14
2.5. Ekonomická a politická stabilita	14
3. DŮVODY OFFSHORE PODNIKÁNÍ A VÝBĚR DAŇOVÉHO RÁJE	15
3.1. Daňová optimalizace	15
3.2. Ochrana majetku.....	16
3.3. Anonymita vlastnictví	16
3.4. Regulace některých podnikatelských aktivit	16
3.5. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění.....	16
4. NĚKTERÉ ZPŮSOBY VYUŽITÍ PREFERENČNÍCH DAŇOVÝCH REŽIMŮ	18
4.1. Holdingové struktury.....	18
4.2. Investice.....	18
4.3. Transferová cena	19
4.4. Sebefinancování a zpětné půjčky	19
4.5. Daňová emigrace - změna občanství nebo trvalého pobytu.....	19
4.6. Výhodné vlajky	19
4.7. Akumulace příjmů z duševního vlastnictví.....	20
4.8. Banky.....	20
4.9. Pojišťovny	20
5. KRITIKA A BOJ PROTI DAŇOVÝM RÁJŮM.....	21
5.1. Negativa versus pozitiva existence daňových rájů.....	22
5.2. Boj proti daňovým rájům.....	24
6. CHARAKTERISTIKA VYBRANÉHO DAŇOVÉHO RÁJE: KYPR	28

6.1.	Základní obecné informace	28
6.2.	Legislativa	29
6.3.	Ekonomická a politická situace	29
6.4.	Dohody o zamezení dvojího zdanění	30
6.5.	Daňový systém	31
7.	ZALOŽENÍ OBCHODNÍ SPOLEČNOSTI V ČESKÉ REPUBLICE A NA KYPRU.....	34
7.1.	Proces založení mezinárodní společnosti na Kypru	34
7.2.	Založení společnosti v České republice	38
7.3.	Porovnání kyperské Ltd. a české s.r.o.	42
8.	DAŇOVÁ OPTIMALIZACE DIVIDEND.....	43
8.1.	Právní úprava vyplácení podílů na zisku v ČR	43
8.2.	Využití holdingové struktury na Kypru pro výplatu dividend	44
8.3.	Aplikace holdingového modelu na konkrétní společnosti.....	45
	ZÁVĚR	51
	SEZNAM ZKRATEK	53
	SEZNAM TABULEK	54
	SEZNAM OBRÁZKŮ	55
	SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY	56
	Literatura:	56
	Elektronické zdroje/web:	56
	Legislativní dokumenty:	58
	Ostatní zdroje:	59
	SEZNAM PŘÍLOH.....	60
	ABSTRAKT	64
	ABSTRACT	65

ÚVOD

Definice podnikání dle českého obchodního zákoníku zní: „Podnikání se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost, za účelem dosažení zisku.“ Cílem podnikání je tedy už z jeho podstaty dosažení co nejvyššího zisku. Ať už intuitivně nebo cíleným plánovaným procesem se proto každý podnikatel snaží o co nejvyšší výnosnost svých vynaložených prostředků. Zdanění je pro podnikatelský subjekt náklad jako každý jiný a jako každý náklad i tento lze určitým způsobem optimalizovat. V důsledku toho se společnosti zabývají způsoby, jak legálně snížit svou daňovou zátěž, přičemž se jim naskytá možnost využít za tímto účelem výhod, která poskytují odlišná právní prostředí. Dnešní globalizovaný svět otevírá dveře daňové konkurenci mezi jednotlivými státy a umožňuje ekonomickým subjektům aktivně využívat metod mezinárodního daňového plánování zejména za účelem daňových úspor, ale i dalších výhod jako je zabezpečení nebo vyšší výnosnost jejich aktiv. A právě v procesu mezinárodního daňového plánování hrají významnou úlohu země známé jako daňové ráje.

Cílem práce je obecná charakteristika daňových rájů a jejich využití. Následně uvedení praktického příkladu konkrétního daňového ráje a konkrétního způsobu využití jeho právního a daňového systému k daňové optimalizaci.

První část této práce je věnována teoretickým východiskům. Jsou zde definovány základní pojmy související s problematikou a zejména pak pojem „daňový ráj“. Letmo je úvod první kapitoly věnován i historii a příčinám vzniku preferenčních daňových režimů. Nechybí rozbor charakteristických rysů, kterými se daňové ráje vyznačují. Práce se dále zabývá daňovými ráji zejména z pohledu podnikatelských subjektů právnických osob. Z této pozice jsou podrobně rozebrány důvody, které vedou podnikatelské subjekty k přesunu jejich podnikání a způsoby, jakými lze využít výhod odlišných právních prostředí.

Poslední dvě kapitoly první části jsou věnovány tématu, které je v současné době velmi aktuální. Ve spojitosti s probíhající ekonomickou krizí je přičítán podíl na jejím vzniku daňovým únikům, s nimiž problematika daňových rájů úzce souvisí. Dochází ke zneužívání výhod anonymity a ochrany vlastnictví k zakrytí ilegálního počínání a daňové ráje jsou často spojovány s korupčními aférami a praním špinavých peněz.

Ve druhé části práce je nejprve uvedena charakteristika vybraného daňového ráje. Pro účely této bakalářské práce byla vybrána Kyperská republika. Přestože Kypr není typickým daňovým rájem, jelikož po vstupu do Evropské unie musel jeho právní a daňový

system projít určitou harmonizací, stále je však vyhledávanou destinací při aplikaci metod mezinárodního daňového plánování. I přes hrozící bankrot se Kypru podařilo udržet si dobrou pověst a důvěru investorů.

Dále je podrobně popsán postup při založení typické formy kyperské obchodní společnosti Private Limited Company a porovnání se založením české společnosti typu s.r.o. Navazující poslední část je věnována využití kyperské holdingové struktury k optimalizaci dividend.

1. DEFINICE A VYSVĚTLENÍ POJMŮ

Ačkoliv jsou daňové ráje většinou malá území nebo ostrůvky ztracené kdesi v oceánu, jejich vliv na světovou ekonomiku je zcela opačných rozměrů. Statistické výzkumy zjistily zajímavá fakta. Například hrubý domácí produkt na jednoho obyvatele Bermud je vyšší než ve Spojených státech amerických nebo ve Švýcarsku. Počet založených společností na Britských Panenských ostrovech, Kajmanských ostrovech nebo v Lichtenštejnsku je vyšší než počet obyvatel. Libérie, Panama či Kypr se zase pyšní místem na předních příčkách žebříčku zemí s nejrozsáhlejším lodním registrem. (Petrovič a kol., 2002)

A proč jsou tyto údaje tak neadekvátní rozloze těchto zemí a počtu obyvatel? Protože jejich daňové a právní systémy poskytují zajímavé úlevy na daňovém zatížení pro určité ekonomické subjekty, zejména pro nerezidenty, kteří jich hojně využívají a přesunují sem své podnikání a kapitál. Příjmy ze zahraničí v těchto zemích často nepodléhají dani z příjmu a nerezidenti odvádějí pouze roční paušální poplatek.

Daňové ráje se však nezrodily přes noc. Jejich původ se datuje až do starověku. Jejich obdobou byla malá území blízko významných ekonomických center, kde bylo možné bezplatně skladovat zboží, aby se obchodníci vyhnuli vysokým daním a poplatkům za dovoz a vývoz. (Matysová, 2007)

Význam geografické polohy v blízkosti hlavních ekonomických a obchodních center je přenesen i do vzniku daňových rájů jak je známe ze současnosti. I nyní se daňové ráje nacházejí v blízkosti významných světových ekonomických a finančních center. Kupříkladu za vznikem daňových rájů v Karibském moři stojí Spojené státy americké a zejména jejich hlavní finanční centrum New York. Londýn je pravděpodobně spojen s vývojem ostrovů Guernsey, Jersey v Lamanšském průlivu a ostrova Man jako offshore finančních center. Frankfurt a Luxemburg jsou spojeny s rozvojem Švýcarska, Lucemburska a Lichtenštejnska a takto je možné najít mnohá další spojení. (Petrovič a kol., 2002)

1.1. Vysvětlení základních pojmů souvisejících s problematikou

Pro označení daňových rájů v současnosti existuje více pojmů. V textu této práce se lze setkat také s termínem „země s preferenčním daňovým režimem“ nebo s obdobným pojmem „země s privilegovaným daňovým režimem. Často používané pojmy jako „offshore finanční centrum“ nebo pouze „offshore země“ jsou také používány ve spojení s daňovými ráji, ale níže bude vysvětleno, že tyto pojmy jsou nepřesné.

1.1.1. Offshore podnikání vs. offshore země

Termínem „offshore“ se v minulosti označovaly menší ostrovy ležící nedaleko pobřeží („off shore“) vyspělých států. (Petrovič a kol., 2002) Jak jsem již zmiňovala v předchozí kapitole, obchodníci zde skladovali své zboží, protože zde nemuseli platit vysoká cla a daně.

Podle Charlese A. Caina však neexistuje žádná „offshore země“ jako taková. Existují pouze země, které umožňují „offshore podnikání“, což znamená, že podnikání uskutečňované v jiné zemi se týká podnikatelů a majetku v zemi jiné, přičemž úřady v prvně zmíněné zemi na toto podnikání z různých důvodů nevaluji daňovou povinnost ani jej jinak nezatěžují.

Slovo „offshore“ již ale získalo přenesený význam a stalo se univerzálním přívlastkem pro daňové ráje i pro subjekty těšící se z jejich výhod. V souladu s výše uvedenými definicemi se pak termínem „offshore země“ a „offshore finanční centrum“ začaly označovat *„země, které uplatňují speciální daňový režim umožňující některým ekonomickým subjektům snížit jejich celkovou daňovou zátěž, a které současně disponují dobrými podmínkami pro rozvoj podnikání na svém území.“* (Petrovič a kol., 2002, s. 15)

1.1.2. Offshoring

Vysvětlení pojmu offshoring podle Dvořáčka a Tylla říká: „V nejobecnější rovině se jedná o přenesení výroby nebo některého vnitropodnikového procesu na organizační jednotku nebo subjekt pod částečnou či plnou kontrolou působící na území cizího státu. Offshoring tak můžeme ztotožnit s pojmem přímé zahraniční investice (PZI).“

Jedná se tedy o situaci, kdy domácí firma vlastní v zahraniční firmě podíl, který jí umožňuje účinnou kontrolu nad touto firmou. Podle Mezinárodního měnového fondu se jedná o vlastnictví alespoň 25% podílu na základním kapitálu společností. Dle českého zákona stačí 10% podíl, aby se jednalo o PZI. (Dvořáček, Tyll, 2010)

1.1.3. Onshore

Opakem termínu „offshore“ je slovo „onshore“. Takto se označují velké státy s vysokým zdaněním, které ale poskytují daňové úlevy, daňové prázdniny nebo daňovou výjimku pro určité ekonomické aktivity. Jedná se zejména o investiční pobídky, které mají za úkol přilákat zahraniční investory a příliv kapitálu. Tímto způsobem se vyspělé státy snaží konkurovat daňovým rájům v boji o investory a sami se tak svým způsobem pro určitou ekonomickou oblast stávají daňovými ráji. Dopady těchto daňových úlev budou rozebrány v samostatné kapitole níže.

1.1.4. Mezinárodní daňové plánování

„Plánované a cílevědomé využívání výhod nabízených jednotlivými zeměmi (či jejich daňovými systémy) pro optimalizaci celkového daňového zatížení osoby či skupiny společností nazýváme mezinárodní daňové plánování.“ (Petrovič a kol., 2002, s. 20)

1.2. Druhy daňových zvýhodnění

Hranice mezi daňovými ráji a zbytkem světa je málo zřetelná. Proto jsou ještě v počátku práce shrnuty různé typy daňových zvýhodnění. Některá jsou specifická pouze pro daňové ráje, ale jiná jsou běžná ve většině vyspělých zemí. Každá ekonomika se v rámci konkurenčního boje o zahraniční investory snaží určitým způsobem zatraaktivnit a mít tak výhodu oproti ostatním.

Daňová zvýhodnění mohou mít nejrůznější podoby. V některých případech mají individuální charakter, kdy se jedná o výhody určené jednomu subjektu na základě dohody mezi určitou zemí a zahraničním investorem. Jiný mají charakter univerzální, kdy se daňové výhody týkají všech subjektů určitého typu či dokonce všech subjektů v rámci daného daňového systému. Přesný klíč k rozdělení daňových výhod se hledá obtížně, ale při určité míře zjednodušení lze daňová zvýhodnění rozřadit do následujících skupin:

a) individuální daňová zvýhodnění nabízená velkým investorům,

Jedná se o daňové výhody nabízené velkým zahraničním společnostem, které chtějí v určité zemi realizovat významnou investici (koupit existující výrobní podnik či postavit nový apod.). V rámci těchto daňových výhod nelze vymezit okruh států, které by tyto výhody nabízely. Najdeme je v různé podobě v mnoha zemích světa, včetně České republiky. Vlády jednotlivých států je nabízejí zejména jako protihodnotu vytváření pracovních míst a celkového rozvoje regionu, kde byla investice realizována.

b) daňová zvýhodnění pro holdingové společnosti,

Charakteristickým příkladem těchto států jsou členské země Evropské unie. Daňové preferenční režimy pro holdingové společnosti nalezneme v Belgii, Dánsku, Francii, Německu, Portugalsku, Rakousku, Španělsku a Velké Británii. Výrazné daňové výhody však nabízejí i jiné vyspělé země – třeba Spojené státy americké či Švýcarsko.

c) daňová zvýhodnění spočívající v aplikaci snížené sazby daně z příjmu pro kvalifikované subjekty,

Typickými příklady zemí, které zavedly zvláštní sazbu daně z příjmu pro určitý typ právních subjektů využitelných pro mezinárodní daňové plánování, jsou například Kypr, Maďarsko či Nizozemské Antily.

d) daňové výhody plynoucí z paušálního osvobození pro některé subjekty

Paušální osvobození od přímých daní a jejich nahrazení fixním ročním poplatkem nezávislým na dosaženém příjmu společnosti nalezneme v mnoha státech světa – nejtypičtějším příkladem jsou Britské Panenské ostrovy nebo Seychely. Tento typ zvýhodnění se zpravidla aplikuje na společnosti zakládané podle speciálního zákona s právem podnikat pouze mimo danou zemi.

e) daňová zvýhodnění v zemích, které vůbec neznají daň z příjmu,

Mezi země, které daní z příjmu nezatěžují fyzické ani právnické osoby, patří například Anguilla, ale také Kajmanské ostrovy či Bahamy. (Petrovič a kol., 2002)

1.3. Jak definovat daňové ráje?

Přestože lze definovat společné charakteristiky, kterými se daňové ráje vyznačují, neexistuje pro ně přesná jednotná definice. Leservoisier říká, že: „Definicí „daňových rájů“ je tolik, kolik takových rájů existuje.“

Důvodů je hned několik. Jednak je to rozmanitost samotných daňových rájů, která je dána zejména jejich historickým vývojem, a jednak záleží na úhlu pohledu a chápání jednotlivých autorů odborných publikací. Kterou zemi jeden autor již považuje za daňový ráj, druhý může řadit k zemi s pouze lepšími investičními pobídkami. Podle Kleina je „daňovým rájem každá oblast, která nezdaňuje určité či všechny ekonomické aktivity nebo majetek, nebo určité či všechny subjekty“, což je velmi obecná definice, podle níž bychom mohli za daňový ráj označit i Českou republiku.

Seznamy daňových rájů sestavovaných vládními organizacemi jako je OECD nebo nezávislými organizacemi jako je Tax Justice Network (dále jen TJN) se také liší a některé země se na jednom seznamu objevují a na jiném nikoliv.

2. CHARAKTERISTICKÉ RYSY DAŇOVÝCH RÁJŮ

Ačkoliv se jednotlivé seznamy daňových rájů liší, lze říci, že tyto země splňují více či méně tato kritéria:

- snížené daňové sazby
- nízká míra administrativních povinností a kontroly
- obchodní a bankovní tajemství
- omezená spolupráce při mezinárodní výměně informací
- ekonomická a politická stabilita

2.1. Snížené daňové sazby

Hlavním charakteristickým rysem daňových rájů jsou různé druhy daňových zvýhodnění. Některé země neukládají povinnost odvádět daně vůbec nebo mají nízké daňové sazby ve srovnání s těmi, jimž by byl vystaven poplatník ve své domovské zemi. V jiných zemích existují speciální zákony, které umožňují osvobození od daně z příjmů pramenících ze zahraničí. Takový zákon, první svého druhu, byl přijat na Britských Panenských ostrovech a stal se velmi populárním i v mnoha dalších daňových rájích. Existují i specializované daňové ráje, které zavádějí nízké sazby daně z příjmů pro určité kategorie. Například Nizozemské Antily poskytují výhodné sazby holdingům. Na lodní dopravu se soustřeďuje Libérie nebo Kypr. (Leservoisier, 1996)

2.2. Nízká míra administrativních povinností a kontroly

Právní systémy některých zemí požadují nižší úroveň administrativních povinností pro společnosti – není nutné předkládat účetní výkazy a daňová přiznání, zprávy pro rejstřík společností a podobně. Odlišné právní prostředí také umožňuje založení takové obchodní společnosti, která by v jiné zemi nemohla ani legálně vzniknout. (Petrovič a kol., 2002)

2.3. Obchodní a bankovní tajemství

„Bankovní tajemství existuje ve všech zemích a je to jeden z aspektů profesionálního tajemství užívaný k některým činnostem.“ (Česko proti chudobě, 2007, s. 6)

Ve vyspělých zemích, které nejsou daňovými ráji má však bankovní tajemství své hranice. Může být porušeno ve specifických případech, kdy o bankovní informace klienta mají zájem úřady odpovědné za daně a dodržování práva. Jedná se o případy vyšetřování trestného činu, žádost celního úřadu, exekuce či nadměrné zadlužení nebo vymáhání

daně. Toto neplatí v daňových rájích. Zde je bankovní tajemství mnohdy absolutní a neporušitelné. (Česko proti chudobě, 2007)

2.4. Omezená spolupráce při mezinárodní výměně informací

S obchodním a bankovním tajemstvím je bohužel spojeno vyšší riziko zneužití těchto právních výhod ke kriminální činnosti. Daňové ráje ovšem nestojí o negativní publicitu, která by jim mohla odhánět seriózní klienty, a jejich činnosti prověřují. Přesto se však zároveň velmi málo podílejí nebo mnohdy zcela odmítají podílet na mezinárodní soudní spolupráci.

Moc soudců je omezena pouze na hranice svého státu. Pokud chce soudce provést nějaký zásah v zahraničí, musí se obrátit na soudce země, kde chce provést šetření, a to buď přímo anebo prostřednictvím diplomatických kanálů. V této oblasti jsou daňové ráje ovšem velmi málo kooperativní.

2.5. Ekonomická a politická stabilita

Při výběru daňového ráje je ekonomická a politická stabilita dané země jeden z hlavních faktorů. Tato podmínka je obecně nutná při výběru příznivého prostředí pro podnikání, investice nebo uložení majetku. Daňové ráje jsou si toho dobře vědomi a jejich cílem je proto udržet si dobrou pověst. (Česko proti chudobě, 2007)

Některé stabilní offshore země jsou snadno identifikovatelné. Jedná se o země ekonomicky závislé na některé velmoci. Patří k nim: Monako, Lichtenštejnsko, ostrovy v průlivu La Manche, Bermudy, Andorra nebo Campione d' Italia.

I přes to, že se může jednat o dlouhodobě stabilní zemi, existuje vždy určitá míra rizika. Nejlepší ochranou je proto dělba rizik. Například je důležité neuchovávat finanční prostředky na jednom místě. (Leservoisier, 1996)

3. DŮVODY OFFSHORE PODNIKÁNÍ A VÝBĚR DAŇOVÉHO RÁJE

Ze samé podstaty daňových rájů vyplývá, že hlavním motivem ekonomických subjektů, proč využít těchto zemí, je snaha o minimální daňové zatížení. Výběr daňového ráje vychází zejména z předmětu činnosti podnikatele a jeho potřeb. Zvolené řešení musí být především legální, dále bezpečné a funkční.

Aby bylo řešení legální, je třeba vzít v úvahu předmět činnosti klienta, daňové vztahy zainteresovaných zemí, správně zvolit metodu daňového plánování a další kritéria.

Hledisko bezpečnosti bere v úvahu především stabilitu zvolené země. Je však důležité nezapomínat, že právní systémy se vyvíjejí, vlády se mění, a to, co se dnes zdá jako samozřejmost, zítra již nemusí platit. Důležitá je i rozvinutá infrastruktura, bankovní sektor a komunikační sítě dané země. (Klein, 1998)

Z hlediska funkčnosti je samozřejmě důležité, aby vytvořená struktura přinášela maximální užitek. Náklady spojené s přesunem prostředků do daňového ráje, případně náklady spojené se založením offshore společnosti, nesmějí převyšovat daňové úspory.

Existují však další argumenty, někdy neméně důležité, pro využití zemí s preferenčním daňovým režimem. Nejdůležitější motivy jsou shrnuty takto:

- daňová optimalizace
- ochrana majetku
- anonymita vlastnictví
- regulace některých podnikatelských aktivit

3.1. Daňová optimalizace

„Zdanění je náklad jako každý jiný. Podnikatelé v mezinárodním měřítku se v rámci snahy o maximalizaci zisku snaží logicky co nejvíce snížit své náklady, tedy i daňové zatížení.“ (Petrovič a kol., 2002, s. 20)

Nikde není psáno, že člověk nebo společnost musí platit co nejvyšší daň, proto podnikatelé i jednotlivci přistupují k daním stejně jako k ostatním nákladům a přirozeně se je snaží snižovat. K minimalizaci daňových nákladů je však třeba přistupovat zvláště obezřetně. Majetkové, obchodní či statutární záležitosti je třeba uspořádat v souladu se zákony nejen domovské země, ale i všech dalších zainteresovaných zemí. (Klein, 1998)

Společnosti využívají mezinárodního daňového plánování tedy jednak z důvodu vysokých přímých daní ve vyspělých zemích oproti daním v zemích s preferenčním daňovým režimem, jednak z důvodu, že některé náklady vynaložené společností pro dosažení jejich příjmů nejsou za daňové náklady považovány. Typickým příkladem

takových nákladů, známým i z České republiky, jsou například ztráty z prodeje pohledávek či cenných papírů. (Petrovič a kol., 2002)

3.2. Ochrana majetku

Jedná se o právní ochranu majetku před možnými nepříznivými vlivy. Lze zabránit zabavení majetku věřiteli, soudy, daňovými úřady atd. nebo majetek chránit před zákonnými dědici či při rozvodovém řízení. Za tímto účelem se využívá takových offshorových struktur, kdy je majetek vyjmut z vlastnictví jednotlivce nebo společnosti a převeden na třetí osobu. Nejčastější právní formou takovéto struktury jsou trusty, dále pak nadace, ansalty atp. (Petrovič a kol., 2002)

3.3. Anonymita vlastnictví

Tento bod úzce souvisí s motivem předcházejícím, protože anonymita zároveň chrání vlastníkův majetek. Faktor anonymity vlastnictví a ochrany majetku v mnohých případech převyšuje motiv daňových výhod. Jak společnosti s anonymním vlastnictvím, tak trusty mají tu vlastnost, že práva možných dědiců, věřitelů a jiných třetích stran vůči zakladateli jsou těžko uplatnitelná, protože v důsledku skrytí či rozdělení vlastnictví nemohou být jejich aktiva považována za součást majetku zakladatele. (Petrovič a kol., 2002)

3.4. Regulace některých podnikatelských aktivit

V méně vyspělých ekonomikách se lze často setkat s regulací některých ekonomických činností. Tyto činnosti jsou pak prováděny přes zahraniční dceřiné společnosti, které této regulaci již nepodléhají. (Petrovič a kol., 2002)

3.5. Smlouvy o zamezení dvojího zdanění

Ke dvojímu zdanění může docházet, pokud stejný předmět daně je zdaněn toutéž daní. Může docházet k vnitrostátnímu dvojímu zdanění v rámci jednoho státu nebo mezinárodnímu dvojímu zdanění. Vnitrostátnímu dvojímu zdanění obvykle zabraňuje příslušný zákon dané země. Pro zamezení mezinárodního dvojího zdanění mohou státy mezi sebou uzavřít Smlouvu o zamezení dvojího zdanění. Tato smlouva jednak zabraňuje dvojímu zdanění, jednak také slouží jako prevence proti daňovým únikům a zabraňuje i opačnému jevu, kdy by mohla nastat situace, že nedojde ke zdanění příjmů ani v jedné ze zainteresovaných zemí.

K sepsání se nejčastěji používá mezinárodně uznávaná vzorová smlouva OECD. Ve smlouvě je obvykle upraveno zdanění následujících příjmů:

- příjmy z nemovitého majetku

- zisky podniků
- lodní a letecká doprava
- sdružené podniky
- dividendy
- úroky
- licenční poplatky
- zisky ze zcizení majetku
- nezávislá povolání
- příjmy ze zaměstnání

Smlouvy o zamezení dvojího zdanění hrají významnou roli pro mezinárodní daňové plánování a daňový subjekt bere při výběru vhodné destinace pro podnikání v úvahu, zda tato země má uzavřenou smlouvu s dalšími zeměmi, kterých se týkají jeho podnikatelské aktivity. (OECD Publishing, 2012)

4. NĚKTERÉ ZPŮSOBY VYUŽITÍ PREFERENČNÍCH DAŇOVÝCH REŽIMŮ

V této části své práce se budu zabývat otázkou, jak vlastně může fyzická či právnická osoba využít výhod poskytovaných zeměmi s preferenčními daňovými režimy. Není možné uvést všechny způsoby využití, protože daňoví poplatníci oplývají nekonečnou vynalézavostí a důvtipem při hledání optimálního řešení svých daňových záležitostí a metody mezinárodního daňového plánování lze využít rozličnými způsoby. Ať již však jde o společnost, nebo jednotlivého poplatníka, mohou být formy používání daňových rájů rozděleny do tří kategorií:

- převody zisků
- používání transferových společností
- využívání mezinárodních daňových konvencí.

Je třeba mít na paměti, že ekonomické subjekty jsou limitovány platnými zákony všech zemí, kterých se jejich aktivity týkají. Všeobecně platí, že založení společnosti pro účely mezinárodního daňového plánování omezují jak zákony platné v zemi, kde je daná společnost založena, tak zákony zemí, odkud pocházejí jejich majitelé a statutární zástupci a současně též zákony všech zemí, odkud pocházejí její obchodní partneři. (Petrovič a kol., 2002)

4.1. Holdingové struktury

Velké mezinárodní společnosti využívají obvykle „nizozemskou cestu“. Tak se nazývá struktura, kdy holdingová společnost, která vlastní podíly v dceřiných společnostech, zaregistruje v Nizozemsku nebo v jiné zemi se speciálními podmínkami pro holdingy a využívá unikátní soustavu smluv o zamezení dvojího zdanění pro transfer dividend a kapitálových zisků. Pomocí holdingové struktury lze účinně naplánovat daňové zatížení a centralizovat příjmy z finančních transferů ve vhodné zemi tak, aby byly k dispozici celému holdingu. Holdingové struktury umožňují i další způsoby využití preferenčních daňových režimů jako jsou zpětné půjčky nebo akumulace příjmů z duševního vlastnictví, které jsou rozebrány níže. (Petrovič a kol., 2002)

4.2. Investice

V offshore oblastech banky mnohdy nejsou povinné srážet svým klientům daň z jejich kapitálových výnosů, což je dělá atraktivní pro dlouhodobé investování ve formě podílových listů investičních fondů, dluhopisů, akcií, termínovaných vkladů apod. Dalším faktorem je samozřejmě inflace v dané zemi a výše úrokové sazby. (Klein, 1998)

4.3. Transferová cena

Transferová cena, jinak řečeno převodní cena, je cena stanovená pro vnitřní obchodování mezi společnostmi v rámci jedné skupiny. Tato cena není určena tržním mechanismem, tedy kompromisem mezi nabídkou a poptávkou, ale samotnou společností. Ta se přirozeně snaží stanovit ceny tak, aby se nejvyšší zisk kumuloval v dceřiné společnosti registrované v zemi s nízkým či nulovým zdaněním, aby došlo k minimalizaci daňových nákladů u společnosti registrované v zemi s vyšším zdaněním. (Klein, 1998)

Pokud je vnitropodnikové stanovení cen v souladu se zákony zainteresovaných zemí, pak je tento postup zcela legální. Dle OECD by interně účtované ceny měly být stanovovány dle zásady „arm’s length“. Takto stanovené ceny by měly odpovídat ceně, za níž by stejné množství zboží či objem služby byly směněny, pokud by obchodující strany nebyly společnosti stejné skupiny. Možností jak využít transferové ceny je tím více, čím obtížnější je stanovení obvyklé ceny (např. zakázková výroba nebo poplatky za know-how a licence). (Merckaert, Nelh, 2012)

4.4. Sebefinancování a zpětné půjčky

Společnosti hojně využívají možnosti snížení daňového zatížení a přesunu zisků pomocí zpětných půjček. Tento mechanismus je všestranně výhodný. Naprostá většina zemí totiž umožňuje odepisovat náklady na placení úroků z půjček z daňového základu. Z pohledu společnosti v zemi s vysokým zdaněním vystupující jako dlužníka dochází k odpočtu úroků z daňového základu. Z druhého pohledu společnosti sídlící v daňovém ráji a vystupující jako věřitele dojde k převodu zisku v podobě výnosových úroků, které mohou být nadále využity k dalšímu financování společností uvnitř struktury.

4.5. Daňová emigrace - změna občanství nebo trvalého pobytu

Stejně jako se lidé rozhodnou emigrovat z politických, ekonomických nebo jiných důvodů za lepšími podmínkami, rozhodují se i své peníze uložit tam, kde mají lepší podmínky. Změnu občanství nebo trvalého pobytu často využívají pro úsporu na daních zámožní jednotlivci. Důvodem může být progresivní zdanění daní z příjmů pro fyzické osoby s nadprůměrnou výší příjmů. Státy, které nezdaňují příjmy fyzickým osobám, jsou například Monako nebo Andorra.

4.6. Výhodné vlajky

Příznivé daňové režimy pro registraci lodí jsou například v Libérii, Panamě, na Kypru, Maltě nebo Bahamách. Tyto země jsou vhodné jak pro registraci obchodních, tak

i rekreačních lodí. Přednostmi využití vlajek těchto států jsou zejména velmi nízké daňové a administrativní náklady, jednoduchost registrační procedury, absence daně z příjmů z činnosti obchodních lodí a často i značná benevolence příslušných úřadů při vytyčování požadavků na stav registrovaného plavidla. (Petrovič a kol., 2002) Nedostatečný proces kontroly v těchto zemích má ovšem negativní dopady na dodržování bezpečnostních pravidel, údržbu lodí, a tím může vést ke zhoršení pracovních podmínek a nízké ochraně zaměstnanců.

4.7. Akumulace příjmů z duševního vlastnictví

Stanovení hodnoty produktu odvozeného od nehmotných aktiv jako jsou poplatky za licence, patenty, známky nebo know-how je obtížnější než u hmotných aktiv. Díky nehmotnosti těchto produktů je značně usnadněn přesun zisků do zemí s preferenčním daňovým režimem. Pro společnosti, které generují příjmy například z licenčních poplatků nebo jiných nehmotných aktiv, je proto výhodnější držet tato aktiva prostřednictvím společností registrovaných ve vhodných zemích, které umožňují využití smluv o zamezení dvojího zdanění, a současně nabízejí vhodný daňový režim. (Petrovič a kol., 2002)

4.8. Banky

Banky v daňových rájích jsou povětšinou pobočky mezinárodních bank poskytující výhodnější služby na základě legislativy dané země. Z účtů vedených u bank v offshore oblastech nejsou většinou sráženy daně z úroků ani jiné kapitálové daně (z prodeje cenných papírů apod.) a je zde respektováno bankovní tajemství.

Pohyb peněz je usnadněn a mnohonásobně zrychlen zásluhou jejich elektronické podoby. Kreditní karty jako Master Card, Visa nebo American Express mají globální použitelnost. Díky nim je možné mít peníze uložené na jednom kontinentu a utrácet je na jiném bez dodatečných nákladů. (Klein, 1998)

4.9. Pojišťovny

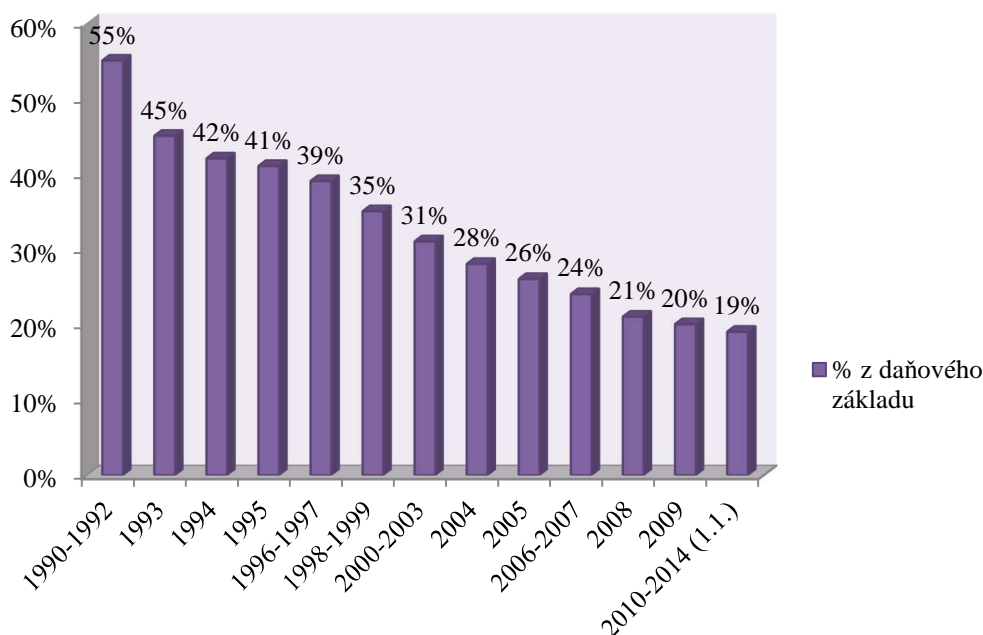
Země s preferenčním daňovým režimem umožňují vznik tzv. kaptivních (závislých) pojišťoven. Jedná se o specifických druh pojišťovacích ústavů, které slouží např. ke krytí rizik, která nelze na komerčním trhu pojistit, ke kumulaci rezerv apod. Jsou zřizovány průmyslovou nebo finanční skupinou ke krytí jejich vlastních rizik. Jedná se tedy o samopojištění, kdy pojišťovna je vlastněná samotnými pojištěnci pro jejich vlastní užitek. Kaptivní pojišťovny jsou zakládány zejména v karibských státech, přičemž nejvíce jich lze nalézt na Bermudách. (Merckaert, Nelh, 2012)

5. KRITIKA A BOJ PROTI DAŇOVÝM RÁJŮM

Vzhledem k dnešní globalizované ekonomice a její propojenosti vzniká mezi jednotlivými zeměmi daňová konkurence. Na jednu stranu se vyspělé ekonomiky snaží zabránit přesunům podnikání z jejich země a tím bránit únikům rozpočtových příjmů z daní. Na stranu druhou současně dělají ústupky velkým nadnárodním korporacím v zájmu vyššího přílivu přímých zahraničních investic do své země. Výsledkem je, že průměrná výše podnikové daně v celosvětovém měřítku stále klesá, zatímco daně nepřímé, jako například DPH, mají dlouhodobě stoupající tendence. (Petrovič a kol., 2002)

Následující graf ilustruje klesající vývoj sazby daně z příjmů právnických osob v České republice od roku 1990 do současnosti.

Graf 1: Vývoj daně z příjmů PO v ČR od roku 1990

Zdroj: (Businessinfo.cz, 2013a), vlastní zpracování

„Některé země proto, aby přilákaly zahraniční investice, dokonce praktikují systém, který můžeme charakterizovat jako negativní zdanění: nejenže je zde garantováno osvobození od daní, ale i veřejné výdaje jsou používány k tomu, aby investory přesvědčily (rozvoj infrastruktury ad hoc, příspěvky za vytvořená pracovní místa, atd.).“ (Česko proti chudobě, 2007, s. 14)

Evropská integrace a globalizace tím, že odkrývá daňové disproporce, už sama sobě vytváří tlak na snižování národních daní. V současné době nadnárodní korporace

optimalizují své celkové daňové náklady, přičemž vládám jednotlivých států nezbyvá, než si tyto velké společnosti v zájmu zachování pracovních příležitostí předcházet. Na druhé straně se nejvyšší státní instituce všeobecně snaží potlačovat podobné snahy středních a malých podniků ve svých zemích. Tato skutečnost vede k podryvání dlouhodobé konkurenceschopnosti malých a středních firem v zájmu krátkodobého politického zisku. (Petrovič a kol., 2002)

5.1. Negativa versus pozitiva existence daňových rájů

Využívání metod mezinárodního daňového plánování zapříčiňuje, že veřejné rozpočty mnoha zemí přichází o značné částky do svých příjmů. Díky tomu, že daňové ráje mají malou rozlohu a nízký počet obyvatel, mohou praktikovat placení nižších daní, zatímco velké země jsou tím tlačeny ke snižování daní podniků, aby mohly těmto zemičkám konkurovat.

Úniky do rozpočtových příjmů jsou pak kompenzovány zvyšováním nepřímých daní (zejména DPH) a úsporami na veřejných výdajích. Daňová zátěž je tak přenesena na místní spotřebitele a podnikatele. Nízký výběr státních daní znamená méně financí pro sociální služby a veřejné investice. Kvůli únikům kapitálu do daňových rájů je méně prostředků na platy učitelů, lékařů, elektrifikaci země či rozšiřování dopravní infrastruktury.

Peníze, které by podléhaly vysokému zdanění, zůstávají díky mezinárodnímu daňovému plánování v soukromém sektoru a nevstupují do veřejných rozpočtů. Nezůstávají však nečinně ležet, ale jsou reinvestovány jako přímé zahraniční investice, prostřednictvím investičních fondů na burzách různých zemích nebo bankami formou poskytnutých úvěrů. Přispívají tak k růstu světové ekonomiky. Z hlediska jednotlivých zemí může však být efekt těchto zdrojů různý a záleží především na ekonomickém prostředí těchto zemí, které určuje, zda odliv majetku jejich občanů nebo rezidentů do daňových rájů bude či nebude vyšší, než příliv zdrojů. (Klein, 1998)

Nejvíce tak dopadají na život střední a nízkopříjmové třídy. Dochází tak k prohlubování sociální nerovnosti. (Merckaer, Nelh, 2002)

Další specifické negativní důsledky, na kterých mají daňové ráje svůj podíl, jsou následující:

5.1.1. Praní špinavých peněz

Daňové ráje jsou místem, kde se setkává a propojuje legální ekonomika s černou ekonomikou. Vytváří se zde příznivé podmínky pro nezákonné aktivity především díky

bankovnímu tajemství, neprůhlednosti právních struktur, možnosti zřízení anonymních kont a nedostatkem spolupráce s právními systémy jiných zemí. Nelegálně získaný kapitál intervenuje do formální ekonomiky pomocí investic do různých legálních činností.

Daňové ráje jsou si vědomi těchto možností zneužití a své klienty si prověřují. Nestojí o negativní publicitu, protože jim odhání klientelu, o kterou doopravdy stojí – totiž mezinárodní společnosti a bohaté jednotlivce využívající metod mezinárodního daňového plánování. (Klein, 1998)

5.1.2. Korupce

Daňové ráje jsou často využívány k zakrytí korupčních aktivit. Banky mohou v tomto prostředí přesouvat značné částky mezi anonymními konty a zahlazovat při tom stopy. Firmy, které usilují o veřejné zakázky, platí neúměrně vysoké provize či přímo uplácí veřejné činitele. Totéž se děje pokud si velká nadnárodní společnost přeje, či naopak nepřeje přijetí nějakého zákona, který by ji mohl nějakým způsobem ovlivnit. Pomocí úplatků velké společnosti tahají za nitky zákonodárců a přenáší svůj vliv do politické sféry. Nepřímo tedy řídí legislativu zemí a jsou schopni ovlivnit ji ve svůj prospěch pomocí nelegálních aktivit jako je korupce.

5.1.3. Finanční krize

Svůj podíl mají daňové ráje i na vzniku finančních krizí. Usnadňují totiž rychlý nekontrolovatelný pohyb kapitálu, tím podporují spekulaci zejména o směnných kurzech a odlivu kapitálů z krachujících ekonomik, což jsou fenomény, které významně přispěly ke krizím v jihovýchodní Asii, Rusku a latinské Americe.

Státy G20 označily jako hlavní problém nedostatečné sdílení informací o firmách působících v daňových rájích s daňovými orgány jiných států, což může napomáhat k daňovým únikům a praní špinavých peněz. (Dvořáček, Tyll, 2010)

5.1.4. Chudoba v rozvojových zemích

Daňové ráje připravují o úspory i rozvojové země, neboť investoři raději vloží svůj kapitál do zahraničí. Tento krok je vcelku logický pokud se vezme v úvahu ne příliš příhodné ekonomické prostředí rozvojových zemí. Ty se potýkají s problémy jako nedostatečná komunikační síť, nerozvinutá infrastruktura a další neduhy. Další věc ovšem je, že v těchto zemích je i vyšší míra korupce kvůli nedostatečným právním postihům a zde hrají svoji roli právě daňové ráje.

Zmizelé úspory jsou jen málokdy investovány v místě, odkud odteklý. Kromě nižší míry investic, kterých by bylo především v chudých zemích potřeba, způsobuje tento stav i další problémy spojené především s dostupností úvěrů a bankovních služeb (jež jsou podmínkou pro rozvoj domácích podniků). Vinou nedostatečné likvidity vyžadují banky v rozvojových zemích vysoké úroky. V Etiopii, Ugandě či v Tanzanii připadá přibližně na sto tisíc obyvatel méně než jedna bankovní pobočka, což dále komplikuje přístup místního obyvatelstva k úvěrům. (Meckaert, Nelh, 2002)

5.2. Boj proti daňovým rájům

„Hranice, která dělí přípustné využívání výhod daňových rájů od podvodu, je často velmi málo zřetelná.“ (Česko proti chudobě, 2007, s. 17)

Nabízí se otázka, co všechno může člověk učinit pro to, aby platil nižší daně? Žádný zákon není dokonalý, tudíž i v daňových zákonech se nacházejí tzv. díry. Jedná se o nedostatky, které je možné využít ve prospěch poplatníka, aniž by tím byl zákon porušen. Tomuto postupu se říká tax avoidance (vyhýbání se daním) a podstatné je, že tento postup není trestný. Pokud by však došlo k porušení zákona, pak se jedná o tax evasion (daňový únik), který ovšem trestný je. Dále je možné setkat se ještě s pojmem tax mitigating (zmírňování daní), což znamená snížení celkového daňového zatížení, nikoliv úplnému vyhnutí se zdanění. Jedná se v podstatě o druh tax avoidance techniky.

Vlády zemí reagují na využívání mezer v zákonech vytvářením tzv. anti-avoidance laws (zákony proti vyhýbání se daním). Nejedná se o nic jiného než o zdokonalování stávající daňové legislativy a uzavírání děr, které se staly příliš zřejmé a používané. (Klein, 1998)

V souvislosti s touto otázkou jsou manažeři velkých mezinárodních koncernů mnohdy sužováni protichůdnými tendencemi. V popředí je snaha minimalizovat celkové daňové zatížení společnosti. Na druhé straně se však snaží vykazovat maximální hospodářský výsledek na finančních trzích jako měřítko úspěšnosti. Výsledkem těchto protichůdných tendencí je snaha využít veškerých možností k transparentnímu navýšení účetního zisku daného subjektu při únosném daňovém zatížení. (Petrovič a kol., 2002)

5.2.1. Aktivity z minulosti

FATF neboli Akční skupina pro praní peněz, byla vytvořena skupinou G7 již v roce 1989. O rok později schválil FATF čtyřicet doporučení k prevenci a represí praní špinavých peněz. Každý rok vydává zprávu, která hodnotí, jak jsou tato doporučení v praxi 33 členskými státy používána. Publikuje také „černou listinu“ nespolupracujících

zemí a území. Ve skutečnosti tato strategie není příliš účinná, protože k vyškrtnutí z „černé listiny“ stačí, aby země pouze schválila doporučení vydané FATF a proto se v roce 2006 tato listina zcela vyprázdnila. Skutečná aplikace doporučení je vymáhána pouze morálně bez použití právních nástrojů. (Česko proti chudobě, 2007)

V roce 2000 OECD na žádost skupiny G20 založilo Globální fórum o transparentnosti a výměně daňových informací (Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes). Na základě tohoto fóra vznikly Standardy o transparentnosti a výměně dat, dále Smlouvy OECD o zamezení dvojího zdanění a také vzor Smlouvy o výměně informací ohledně daní, tzv. TIEA (Tax Information Exchange Agreement). V červnu 2000 OECD rozdělilo země podle míry spolupráce při výměně daňových informací do tří skupin. Na bílé listině se nacházejí země, které aplikovaly pravidla OECD a plně spolupracují. Šedá listina sdružuje země, které přislíbily aplikovat pravidla, ale neučinily tak plně. Konečně země, které ještě nepřislíbily aplikaci pravidel a nespolupracují, se nacházejí na černé listině. Tento seznam byl opětovně sestaven po summitu G20 v dubnu roku 2009. Stojí za povšimnutí, že na černé listině OECD se nenacházejí žádné nespolupracující země. Otázkou je, zda tento fakt odpovídá realitě. (Akont.cz, 2009)

5.2.2. OECD a G20

V roce 2009 proběhla restrukturalizace původního Fóra z roku 2000 založené skupinou OECD. V současné době má Fórum 121 členů. Dohlíží na dodržování standardů týkajících se spolupráce v oblasti sdílení a poskytování informací, které omezují anonymitu firem působících v zahraničí. Dle zpráv OECD od roku 2009 dochází k výraznému zlepšení v oblasti daňové spolupráce. Počet uzavřených smluv o výměně daňových informací TIEA se rapidně zvýšil z původních padesáti z roku 2009 na sedm set v roce 2011.

V roce 2013 zveřejnila OECD akční plán Světového fóra, který by měl omezit daňové úniky. V plánu je zmíněno patnáct nástrojů, pomocí kterých mohou země zabránit nadnárodním korporacím výrazně snižovat svou daňovou povinnost pomocí mezinárodního plánování. Akční plán pojednává i o dokumentaci převodních cen nebo povinnosti poplatníků zveřejňovat veškeré praktiky týkající se jejich agresivního daňového plánování. Jednotlivá doporučení by měla být v rámci skupiny G20 implementována do dvou let. (Akont, 2013)

5.2.3. Evropská unie

Evropská unie (dále jen EU) uvádí, že členské státy přicházejí na daňových únicích přibližně o jeden bilion eur ročně. Průměrná výše daňových ztrát je v Evropě vyšší než celková částka, kterou členské státy vydávají na zdravotní péči, a odpovídá více než čtyřnásobnému objemu prostředků vydávaných v EU na vzdělání. V prosinci roku 2012 proto komise EU vytvořila akční plán, jehož cílem je snížit tento deficit do roku 2020 na polovinu. Akční plán obsahuje celkem třicet čtyři opatření. Zároveň EU vydala dvě doporučení členským státům. První vyzývá, aby byla opět sepsána „černá listina“ daňových rájů, podle přísnějších kritérií než určilo OECD. Problémem ovšem nadále zůstává, že každá členská země si definuje daňové ráje odlišně. Druhé doporučení se zaměřuje na překontrolování smluv o zamezení dvojího zdanění, aby došlo k omezení případů, kdy dochází k nulovému zdanění.

Další oblastí, na kterou se EU zaměřila, je nadužívání bankovního tajemství. To by mělo postupně zcela zaniknout. Aktivním krokem kupředu bylo v červnu roku 2013 podání návrhu směrnice o povinné automatické výměně informací v oblasti daní. Tlaku na upuštění od bankovního tajemství podlehl Lichtenštejnsko a Švýcarsko. Posledním státem v EU, který se brání tomuto kroku, je Rakousko. Státy mimo EU jako Kajmanské ostrovy nebo zámořské britské ostrovy naopak souhlasí se sdílením bankovních informací. Automatická výměna informací by měla legitimně přijít v platnost od roku 2015. (Krutílek, Repiská, 2013)

5.2.4. USA

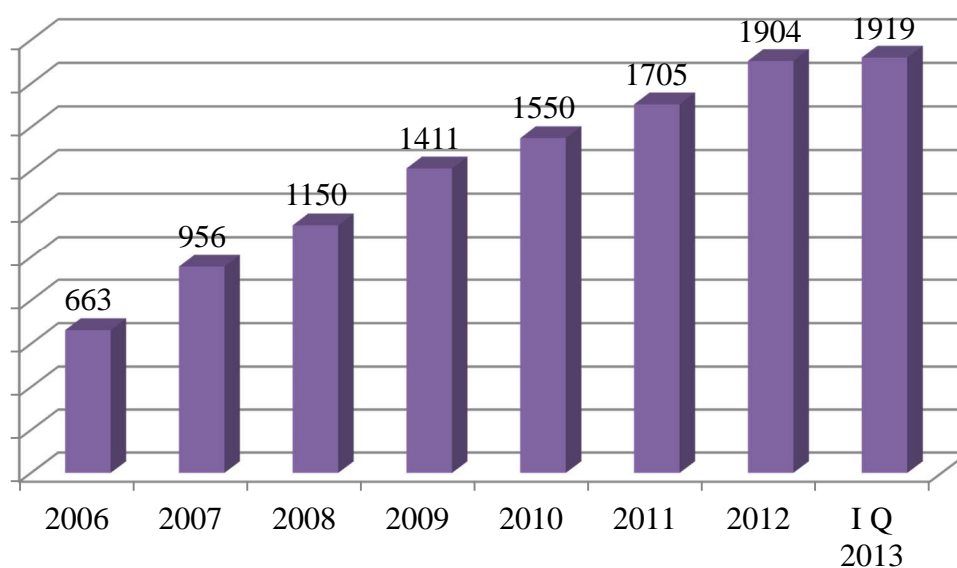
Z rozmanitých aktivit vlády Spojených států v boji proti daňovým rájům je třeba zmínit daňový zákon FATCA (Foreign Account Tax Compliance Act), který byl přijat v roce 2010. Tento zákon má za účel zabránit americkým občanům vyhýbat se zdanění příjmů prostřednictvím jejich převodu do zahraničních finančních institucí a investic do zahraničních aktiv. Pod hrozbou významných sankcí ukládá zahraničním finančním institucím povinnost spolupracovat s daňovými úřady Spojených států a hlásit bankovní účty a další druhy aktiv nad padesát tisíc dolarů, u nichž lze předpokládat, že jsou vlastněny osobami ze Spojených států. Unikátností toho zákona je především jeho dopad na území a jurisdikci mimo USA. Ostatní země musí totiž s USA uzavřít mezivládní dohodu o provádění zákona FATCA a implementovat ho ve finančních institucích. Týká se to zejména bank, správců majetku, pojišťoven a penzijních fondů. Tyto finanční instituce budou muset v rámci implementaci zákona FATCA realizovat významné procesní a systémové změny. Při neuzavření smlouvy s USA či nedodržení stanovených

podmínek mohou zahraniční finanční instituce čelit až třicetiprocentní srážkové dani z příchozích amerických plateb. Platnosti zákona byla původně stanovena na polovinu roku 2013, ale vzhledem k náročnosti byl datum posunut až na 1. července 2014. (Fiala, 2013)

6. CHARAKTERISTIKA VYBRANÉHO DAŇOVÉHO RÁJE: KYPR

Podle dostupných zdrojů se v roce 2013 nacházelo v České republice téměř třináct tisíc firem s vlastníky v daňových rájích. Kypr je pro české podnikatele hned po Nizozemí a USA třetí nejoblíbenější destinací pro přesun podnikání v rámci mezinárodního daňového plánování. Nasvědčuje tomu analýza společnosti Čekia, jejíž tabulka je uvedena v příloze. Tato čísla pravděpodobně nejsou konečná. Data pochází jen z veřejně dostupných zdrojů a společnosti se složitější podnikatelskou strukturou, kdy jejich vlastník nepřímo pochází z daňového ráje, nejsou ve statistice zahrnuti. (ČEKIA, 2013)

Graf 2: Počet českých společností s vlastníky na Kypru

Zdroj: (ČEKIA, 2013) vlastní zpracován

Z předchozího grafu je patrné, že oblíbenost Kypru pro přesun podnikání má meziročně rostoucí tendenci. Poslední dostupná data jsou z prvního kvartálu roku 2013, kdy i přes postupující kyperskou bankovní krizi na ostrově přibylo 15 nových českých společností.

Analytická studie Doing Business – vydávaná Světovou bankou - hodnotí vybraných 189 zemí podle deseti vybraných kritérií z hlediska administrativní, finanční a časové náročnosti zahájení podnikání. Podle této studie se Kypr nacházel v roce 2013 na 38 příčce a v roce 2014 si pohoršil o jednu příčku a nachází se na 39 místě. (The World Bank, 2014)

6.1. Základní obecné informace

Ostrov Kypr, oficiálním názvem Kyperská republika, se nachází na severovýchodním konci Středozemního moře a je považován za křižovatku spojující

Evropu, Asii a Afriku. Nejbližší jsou mu státy Turecko, Sýrie, Egypt a Řecko. Od roku 1878 do roku 1960 byl ostrov pod britskou nadvládou. Pozůstatky britské kolonizace je zde možné nalézt do dnes a v současnosti je Kyperská republika součástí Britského společenství národů. Na Kypru se mluví řecky, turecky a anglicky, přičemž angličtina je používána jak v mluvené řeči, tak je to zároveň hlavní jazyk v komerční a státní správě. Hlavní městem je Nikósie.

Po vyhlášení nezávislosti na Velké Británii na Kypru proběhla občanská válka a od roku 1983 je ostrov rozdělen na řeckou a tureckou část. V roce 2004 bylo uspořádáno referendum o sjednocení ostrova, avšak řečtí Kypřané sjednocení odmítli. (Businessinfo.cz, 2012b)

6.2. Legislativa

Právní systém Kypru pochází ze Spojeného království a všechny zákony upravující obchodní záležitosti a postupy jsou založeny na anglickém právu. Výhodou je, že většina zákonů je přeložena do angličtiny. Základní korporátní legislativa se nazývá Cyprus Companies Law a má původ z britského Companies Act. (CIA, 2014)

6.3. Ekonomická a politická situace

Ekonomika je založena na systému svobodného podnikání, kdy role vlády je omezena na regulaci, plánování a poskytování veřejných služeb. Od 1. 5. 2004 je Kyperská republika členem Evropské unie. V roce 2008 se Kypr společně s Maltou stal součástí eurozóny a přijal společnou evropskou měnu euro (EUR), která nahradila původní kyperskou libru (CYP). Pevný kurz z roku 2008 1 EUR = 0,585274 CYP.

Kypr přijal právní předpisy a postupy podle směrnic EU, přijal také kodex chování a doporučení OECD ohledně Harmful Tax Corporation a proto se nenachází na černé listině daňových rájů, přestože splňuje jejich charakteristiky. Každá kyperská společnost má povinnost vést účetnictví v souladu s účetními standardy IFRS (International Financial Reporting Standards) a zároveň mít účetní výkazy ověřené nezávislým auditorem. (CIA, 2014)

6.3.1. Kyperská krize

Kyperská ekonomika, bankovní sektor a veřejné finance se na přelomu let 2011 a 2012 dostali do krize. V srpnu 2011 kyperský parlament schválil první úsporný ekonomický balíček, který obsahuje následující opatření:

- snížení platů státních zaměstnanců
- příspěvky státních zaměstnanců do důchodového systému

- zvýšení daní z určitých kapitálových zisků
- zvýšení daní z nemovitostí
- zvýšení sazeb progresivní daně z příjmů fyzických osob
- vznik ročního paušálního poplatku společností zapsaných v obchodním rejstříku

Druhý úsporný balíček ze září 2011 zahrnuje:

- zvýšení sazby DPH
- dvouleté zmrazení růstu platů v návaznosti na výši inflace
- snížení sociálních dávek

V červnu 2012 Kypr požádal o půjčku z Evropského nástroje finanční stability a Evropského stabilizačního mechanismu.

V roce 2013 následovalo uzavření jedné z velkých kyperských bank a zdanění bankovních vkladů nad pojištěných 100 tisíc eur, kterým byl podmíněn mezinárodní úvěr, jenž začal Kypr čerpat v červu 2013.

Krise na Kypru se týká primárně bankovního sektoru. Stále je však tato země jednou z nejoblíbenějších destinací pro mezinárodní daňové plánování. Zahraniční investoři berou v potaz fakt, že ačkoliv budou podnikat skrze kyperskou společnost, jejich peníze budou nakonec ležet v bankách, které se nebudou nacházet na Kypru. (Businessinfo.cz, 2012a)

6.4. Dohody o zamezení dvojího zdanění

Důležitou informací pro daňové plánování je i počet dohod o zamezení dvojího zdanění. Kypr má uzavřeno celkem 49 smluv a to s: Arménií, Rakouskem, Ázerbájdžánem, Bulharskem, Běloruskem, Belgií, Kanadou, Čínou, Českou republikou, Dánskem, Egyptem, Estonskem, Finskem, Francií, Německem, Maďarskem, Indií, Irskem, Itálií, Kuvajtem, Kyrgyzstánem, Libanonem, Maltou, Mauriciem, Moldavskem, Norskem, Polskem, Portugalskem, Katarem, Rumunskem, Ruskem, (včetně zemí SNS), San Marinem, Srbskem a Černou Horou, Singapurem, Slovenskem, Slovinskem, Jižní Afrikou, Španělsko, Švédskem, Švýcarskou konfederací, Sýrií, Tádžikistánem, Thajskem, Ukrajinou, Spojenými Arabskými Emiráty, Velkou Británií, USA, Uzbekistánem a zeměmi bývalé Jugoslávie. (Inland Revenue Department, 2014)

6.5. Daňový systém

Pro zdanění příjmů na Kypru je rozhodující, zda se jedná o kyperského daňového rezidenta či nerezidenta. Rezydentem je každá fyzická osoba, která pobývá v příslušném kalendářním roce na Kypru více než 183 dní. Pro počítání této lhůty platí:

- den, kdy jedinec opouští Kypr, se do tohoto součtu nepočítá
- den, kdy jedinec přijede na Kypr, se již počítá jako den rezidence
- příjezd a odjezd na Kypr v ten samý den je do součtu započítáván
- odjezd z Kypru a následný příjezd v ten samý den se do součtu nezapočítává

Daň z příjmů odvedená v zahraničí může být započítána jako již splněná daňová povinnost jedince na Kypru.

U právnické osoby je za rezidenta považovaná firma, která má řízení a kontrolu na Kypru. U rezidentů jsou zdaněny všechny příjmy tj. plynoucí jak ze zdrojů na Kypru, tak v zahraničí, zatímco u nerezidentů jsou zdaněny pouze příjmy dosažené na Kypru, u právnické osoby prostřednictvím její stálé provozovny umístěné na Kypru. (PwC Cyprus, 2014)

6.5.1. Daň z příjmu fyzických osob (Personal Income Tax)

Fyzické osoby daňově rezidentní na Kypru podléhají zdanění svých příjmů plynoucích ze zdrojů na Kypru nebo v zahraničí. Fyzickým osobám, které nejsou kyperskými daňovými rezidenty, jsou zdaňovány příjmy ze zdrojů pocházejících pouze z Kypru. (PwC Cyprus, 2014)

Tabulka 1: Vývoj sazby daně z příjmů fyzických osob

Sazba %	Roční příjem v €
0	0 - 19 500
20	19 501 - 28 000
25	28 001 - 36 300
30	36 301-60 000
35	60 001 a výše

Zdroj: (Inland Revenue Department, 2014), vlastní zpracování

Vyjmutí z daňové povinnosti daně z příjmů fyzických osob se vztahuje na příjmy z prodeje cenných papírů, dividendové příjmy, přijaté úroky, které nesouvisí s běžnou podnikatelskou činností fyzické osoby nebo s ní úzce souvisí, za specifických podmínek příjmy stálé provozovny v zahraničí. Dále paušální částky obdržené formou důchodu, spropitné nebo odškodné v případě úmrtí či zranění. Vyjmout ze zdanění lze také

procentuální část odměny ze zaměstnání vykonávaného na Kypru nerezidentem za zákonem stanovených podmínek.

Položky, které lze od daně odečíst jsou příspěvky odborovým a profesním organizacím, ztrátu běžného období a předchozích let, příjmy z pronájmu, dary na charitativní účely, výdaje na údržbu chráněných památkových staveb, určité procento z příspěvků na sociální pojištění, životní pojištění, zdravotní fond a penzijní fond a zvláštní příspěvky, které jsou součástí protikrizového balíčku. (PwC Cyprus, 2014)

6.5.2. Daň z příjmů právnických osob (Corporate Tax)

Sazba daně z příjmů právnických osob činí od roku 2013 na Kypru 12,5%. (Inland Revenue Department, 2014)

Tabulka 2: Vývoj základní sazby daně z příjmů právnických osob

Roční příjem společnosti	1991 - 1995	1996 - 2002	2003 - 2004	2005 - 2012	2013 do současnosti
0-40 000	20%	20%	10%	10%	12,5%
40 001 - 100 000		25%			
100 001 – 1 000 000	25%		15%		
1 000 001 a vyšší					

Zdroj: (Inland Revenue Department, 2014), vlastní zpracování

Ze zdanění jsou vyjmuty příjmy z prodeje cenných papírů, dividendové příjmy, přijaté úroky, které nesouvisí s běžnou činností nebo s ní úzce souvisí a za určitých zákonem stanovených podmínek i příjmy stálé provozovny v zahraničí.

Přesně definované jsou také odečitatelné položky. Za přesně stanovených podmínek lze odečíst náklady vynaložené na nabytí 100% podílu v dceřiné společnosti, dary na charitativní účely, náklady na reprezentaci, příspěvky zaměstnavatele na sociální pojištění zaměstnanců a schválené prostředky na platy zaměstnanců, výdaje na údržbu chráněných památkových staveb, 80% licenčních poplatků a 80% z prodeje nehmotných aktiv jako jsou patenty, ochranné známky a autorská práva.

Daňové ztráty vzniklé v průběhu zdaňovacího období, které nemohou být započteny vůči jiným příjmům, mohou být započteny vůči budoucím ziskům v dalších pěti letech. Ztráta jedné společnosti, která je součástí skupiny společností (holdingu), může být započtena oproti zisku jiné společnosti skupiny, za předpokladu, že jsou obě tyto společnosti daňově rezidentní na Kypru. Skupina společností je definována: první společnost drží minimálně 75% podíl na hlasovacích právech ve druhé společnosti, třetí společnost drží minimálně 75% podíl na hlasovacích právech obou těchto společností.

Živnostník, který transformuje své podnikání do obchodní společnosti, může své daňové ztráty přenést do této společnosti pro budoucí využití.

Ztráty stálé provozovny v zahraničí mohou být započteny oproti ziskům společnosti na Kypru.

Převody pohledávek a závazků mezi společnostmi v rámci reorganizace může být provedeno bez daňových dopadů. Ztráty mohou být taktéž převedeny k přijímajícímu subjektu. Reorganizací rozumějme: fúze, rozdělení společností, převody majetku a výměnu akcií. (PwC Cyprus, 2014)

6.5.3. Daňové výhody pro právnické osoby

Ze členství v Evropské unii plynou Kypru výhody osvobození od srážkových daní, jež poskytují směrnice EU Parent-Subsidiary Directive (pro dividendy) a EU-Interest and Royalty Directive (pro úroky a licenční poplatky). Tyto směrnice osvobozují při splnění podmínek od srážkových daní finanční společnosti v rámci EU.

U zahraničních společností jsou zdaněny pouze příjmy dosažené na Kypru. Od daně jsou osvobozeny dividendy, zisk z prodeje cenných papírů a obchodních podílů, zisky stálých provozoven v zahraničí a úroky, které nevznikly běžnou činností společnosti. (PwC Cyprus, 2014)

7. Založení obchodní společnosti v České republice a na Kypru

V následujícím textu je porovnáno založení obchodní společnosti na Kypru s obchodní společností obdobné právní formy v České republice. Účelem je provést objektivní srovnání procesu z hlediska nákladové, časové a administrativní náročnosti.

7.1. Proces založení mezinárodní společnosti na Kypru

Nejčastěji využívanou formou zahraniční společnosti na Kypru je Private Limited Company, která vykazuje rysy české společnosti s ručením omezeným. Mezi výhody této právní formy patří jednoduchost založení, relativně levný administrativní proces a zjednodušené požadavky na kontrolu a reportování.

Minimální výše základního kapitálu není stanovena, ale obvykle se používá 1000 EUR. Minimální vklad jednoho společníka je 1 EUR. Maximálně může mít společnost 50 akcionářů. (HMI & Partners, 2014)

7.1.1. Schválení názvu

Každá obchodní společnost na Kypru musí být zaznamenána v registru společností (Registrar of Companies). Před učiněním jakýchkoliv dalších kroků je nutné ověření dostupnosti jména společnosti kyperským rejstříkem společností. Nežádoucí je název, který je shodný nebo podobný s již existující společností, dále název, který znamená nebo naznačuje nelegální činnost, případně názvy, pro které je nutné vládní schválení nebo licence. Ke jménu společnosti se dále připojuje slovo Limited nebo jen zkratka Ltd. označující právní formu. Proces schválení názvu trvá obvykle 2 až 4 dny nebo ve zrychleném procesu 1 až 2 dny. Náklady tohoto procesu činí 8,54 EUR nebo ve zrychleném procesu 25,63 EUR. (eubusiness.com, 2012)

Následující názvy nebo jejich odvozeniny vyžadují schválení nebo licenci:

„Asset Management”, „Asset Manager”, „Assurance”, „Bank”, „Banking”, „Broker(s) / Brokerage”, „Capital”, „Credit”, „Currency(ies)”, „Custodian(s)”, „Custody”, „Dealer(s)”, „Dealing”, „Deposit(s)”, „Derivative(s)”, „Exchange”, „Fiduciary(ies)”, „Finance”, „Financial”, „Fund(s)”, „Future(s)”, „Insurance”, „Lending”, „Loan(s)”, „Lender(s)”, „Option(s)”, „Pension(s)”, „Portfolio”, „Reserves”, „Savings”, „Security(ies)”, „Stock”, „Trust”, „Trustees” a jejich cizojazyčné ekvivalenty nebo jakýkoliv název, který může být podle obchodního rejstříku považován za podobný výše uvedeným názvům. (Zakládání společností na Kypru, 2011)

7.1.2. Společenská smlouva a stanovy

Dalším krokem je sepsání stanov a společenské smlouvy. Kyperský registr společností nemá žádný standardizovaný formulář pro stanovy a společenskou smlouvu. Požadavkem je, že musí být sepsány s pomocí licencovaného správce společnosti nebo místního advokáta s licenci na Kypru. Cena tohoto kroku závisí na smluvních podmínkách a pohybuje se od 500 do 1000 EUR. Časová náročnost je přibližně 1 až 2 dny.

Společenská smlouva musí obsahovat tyto náležitosti:

- jméno společnosti s „Limited“ nebo „Ltd.“ jako posledním slovem
- adresu registrovaného sídla společnosti na Kypru
- informace o náplni činnosti
- výši základního kapitálu a množství vydaných akcií
- seznam a informace o akcionářích

Stanovy společnosti se zabývají vnitřními záležitostmi. Tento dokument upravuje:

- dividendy
- vedení účetnictví a povinnost auditu
- hlasovací práva členů představenstva
- roční a mimořádná konání valné hromady
- jmenování a odvolávání ředitelů
- možnosti půjček ředitelům, důchody, renty atd.
- likvidace společnosti

Dále jsou pro registraci požadovány následující dokumenty: vyplněné prohlášení místním advokátem, formulář s registrovaným sídlem společnosti na Kypru, seznam jednatelů, akcionářů a identifikace registračního agenta. Kyperská společnost musí mít nejméně jednoho jednatele a nejméně jednoho akcionáře. Jednatelem i akcionářem může být jak fyzická tak právnická osoba.

Informace požadované po akcionářích jsou následující:

- celé jméno
- národnost
- adresa
- povolání
- počet držených akcií
- kopii cestovního pasu

- osvědčení o zdrojích majetku
- bankovní nebo profesní reference

Pro získání všech výhod plynoucích ze směrnic EU upravujících zdaňování dividend a výhod sjednaných ve smlouvách o zamezení dvojího zdanění je nutné, aby místo skutečného vedení společnosti bylo na Kypru a tím zde daňově rezidentní. K tomu je využíváno služeb jmenovaného ředitele (nominee director). (HMI & Partners, 2014)

7.1.3. Obchodní rejstřík.

Prostřednictvím místního advokáta může společnost předložit stanovy a společenskou smlouvu k zapsání do kyperského rejstříku společností. Ten společnost registruje a vydá potřebné dokumenty svědčící o registraci. Poplatek za registraci je standardně 102,52 EUR nebo 205 EUR ve zrychlené verzi plus 0,6% ze zapisovaného základního kapitálu. Při založení společnosti bez základního kapitálu je výše poplatku stanovena na 170,86 EUR.

Obchodní rejstřík poskytne společnosti tyto registrační dokumenty přeložené do angličtiny:

- společenskou smlouvu a stanovy společnosti (Memorandum and Articles of Association)
- výpis z obchodního rejstříku (Certificate of Incorporation)
- osvědčení o sídle společnosti (Certificate of Registered Office Address)
- Osvědčení o jednatelích a tajemníkovi (Certificate of Directors and Secretary)
- seznam společníků (Certificate of Shareholders)

Za každou ověřenou kopii těchto dokumentů je účtován poplatek 20 EUR. Za kopii společenské smlouvy a stanov společnosti pak 40 EUR. Zrychlený způsob registrace trvá 2 až 3 dny.

Společnosti registrované na Kypru musí od roku 2011 odvádět rejstříku společností roční poplatek ve výši 350 EUR. (Department of Registrar of Companies and Official Receiver, 2013b)

7.1.4. Registrace k dani

Každá společnost operující na Kypru se musí registrovat k dani u Taxpayer Register of the Inland Revenue Department na Ministerstvu obchodu (Ministry of Commerce). Poté obdrží své daňové identifikační číslo (Tax Identification Number T.I.N.). V případě, že společnost obchoduje se zbožím nebo poskytuje služby na Kypru,

musí se registrovat i k dani z přidané hodnoty na Ministerstvu financí (Ministry of Finance). Každá společnost, která zaměstnává jednu a více osob musí být registrována na Ministerstvu práce (Ministry of Labor). Každý z těchto registračních kroků zabere přibližně 1 den. (eubusiness.com, 2012)

7.1.5. Účetnictví a audit

Společnost registrovaná na Kypru podléhá povinnému auditu, dále musí podávat daňové přiznání, předkládat účetní výkazy a výroční zprávu. Není však třeba pořádat zde valnou hromadu. (Cypruslawdigest.com, 2012)

7.1.6. Anonymita vlastnictví

Údaje o ředitelích, akcionářích jsou veřejnosti přístupné na požádání a zaplacení poplatku správě obchodního rejstříku. Pro zajištění anonymity je proto vhodné použít jmenované jednatele nebo jinou offshore společnost. (Cypruslawdigest.com, 2012)

7.1.7. Celkové náklady a časová náročnost

Tabulka 3: Proces založení Ltd.

Registr společností	běžně	zrychleně
schválení jména	8,54 €	25,63 €
Notář		
sepsání zakladatelského dokumentu a stanov společnosti	500,00 €	1 000,00 €
příprava ostatních dokumentů		
Registr společností		
žádost o registraci	105,00 + 0,6% z upsaného ZK/ 170 bez ZK	205,00 + 0,6% z upsaného ZK
Certificate of Incorporation	20,00 €	20,00 €
Certificate of Registered Office	20,00 €	20,00 €
Certificate of Directors	20,00 €	20,00 €
Certificate of Shareholders	20,00 €	20,00 €
Certificate of Capital	20,00 €	20,00 €
Memorandum and Articles of Association	40,00 €	40,00 €
Celkem	759,54 €	1 376,63 €
Přepočteno kurzem 27,425 Kč/EUR¹	20 830,00 Kč	37 754,00 Kč

Zdroj: (Department of Registrar of Companies and Official Receiver, 2013a,b), vlastní zpracování

Jsou dva způsoby, kterými lze registrovat společnost na Kypru – buď zrychleným způsobem, kdy je cena úkonů zpravidla dvojnásobná, nebo běžným způsobem, kdy je

¹ Kurz ČNB platný k 31. 12. 2013

cena nižší, ale doba provedení úkonů jednou tolik delší. Přesnou dobu trvání registrace nelze s jistotou určit, jelikož závisí na mnoha faktorech. Tato úvaha nebere v úvahu čas strávený shromažďováním informací. Každý krok procesu začíná jiný den, a tedy žádné kroky neběží souběžně. Přibližně je možné říci, že zrychlený způsob registrace může trvat od 8 do 15 pracovních dní. Délka běžného způsobu se pak může pohybovat až kolem jednoho měsíce.

7.2. Založení společnosti v České republice

Pro porovnání administrativního procesu finanční náročnosti založení obchodní společnosti na Kypru použijí srovnatelnou obchodní společnost v Čechách. Kyperská Private Limited Company je nejvíce podobná české právní formě akciové společnosti nebo společnosti s ručením omezeným. Pro účely tohoto srovnání byla vybrána společnost s ručením omezeným.

Český právní řád rozlišuje pojmy „založení“ a „vznik“ společnosti. Obchodní společnost je založena sepsáním a podpisem společenské smlouvy nebo zakládací listiny, zatímco za vznik společnosti je považován den zápisu do Obchodního rejstříku. (businessinfo.cz, 2012c)

7.2.1. Název společnosti

Prvním krokem k založení společnosti s.r.o. v ČR je výběr názvu společnosti a její sídlo. Dle § 132 Občanského zákoníku nesmí být název společnosti lehce zaměnitelný s jiným názvem jiného podnikatele zapsaného v obchodním rejstříku, musí být dostatečně rozlišitelný, nesmí znít ani foneticky stejně či podobně a nesmí být klamavý.

7.2.2. Sídlo společnosti

Dle § 136 Občanského zákoníku musí mít společnost sídlo, které bude zapsáno v OR. Sídlo společnosti musí odpovídat povaze podnikání. Je třeba, aby se nacházelo v nemovitosti, která je zapsaná v Katastru nemovitostí a je nutné mít písemný souhlas vlastníků nemovitosti s úředně ověřenými podpisy.

7.2.3. Předmět podnikání

Podnikat je možné na základě živnostenského oprávnění podle zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání, nebo na základě jiného oprávnění, licence či povolení dle jiného zákona.

7.2.4. Jednatelé a společníci

Dle platného Zákona o obchodních korporacích společnost s ručením omezeným musí mít minimálně jednoho jednatele, kterým může být fyzická nebo právnická osoba. Jednatel společnost zastupuje a jedná vůči třetím osobám.

Společníkem může být fyzická nebo právnická osoba. Dle § 11 Zákona o obchodních korporacích musí být kapitálová společnost založena minimálně jedním zakladatelem. Od roku 2014 je navíc zrušena podmínka maximálně padesáti společníků. (businessinfo.cz, 2013b)

7.2.5. Základní kapitál

Podle § 142 Zákona o obchodních korporacích, je od 1. 1. 2014 stanovena minimální výše základního kapitálu s.r.o. na 1,-Kč. Pokud má společnost jediného vlastníka, musí být základní kapitál splacen v plné výši před podáním návrhu na zápis společnosti do obchodního rejstříku. V případě, že má společnost více vlastníků, může být před zápisem do obchodního rejstříku splaceno pouze 30% základního kapitálu. Zbýlý základní kapitál lze splatit do 5 let. Vklady společníků mohou být i nepeněžité povahy. Jejich cena je pak odhadnuta znalcem.

7.2.6. Živnostenské oprávnění

Společnost musí ohlásit předmět podnikání na Živnostenském úřadě. Za vydání tohoto oprávnění zaplatí 1000,-Kč. Žádost o vydání živnostenského oprávnění je vyhotovená zhruba do jednoho týdne. (businessinfo.cz, 2012b)

7.2.7. Ustanovující valná hromada u notáře

Zakladatelský dokument musí být sepsán formou notářského zápisu. Pokud je společnost zakládána jedním společníkem, pak se jedná o Zakladatelskou listinu, u více společníků jde o Společenskou smlouvu. Podle Vyhlášky č. 196/2001 Sb., se cena tohoto úkonu pohybuje v závislosti na výši upisovaného základního kapitálu. Pokud předpokládáme výši základního kapitálu 200 000,- Kč, pak by cena notářského zápisu měla činit 4 000 Kč. Od 1. 1. 2014 však může být základní kapitál s.r.o. jen 1 Kč. Odměna za další úkony notáři, jako je sepsání dalších listin či zastupování u rejstříkového soudu ve věci zápisu do obchodního rejstříku, činí přibližně 1 000 Kč. (businessinfo.cz, 2013b)

Společenská smlouva musí obsahovat dle § 146 Zákona o obchodních korporacích:

- firmu společnosti,
- předmět podnikání nebo činnosti společnosti,
- určení společníků uvedením jména a bydliště nebo sídla,

- určení druhů podílů každého společníka a práv a povinností s nimi spojených, dovoluje-li společenská smlouva vznik různých druhů podílů,
- výši vkladu nebo vkladů připadajících na podíl nebo podíly,
- výši základního kapitálu,
- počet jednatelů a způsob jejich jednání za společnost.

Při založení dále společenská smlouva upravuje:

- vkladovou povinnost zakladatelů, včetně lhůty pro její splnění,
- údaj o tom, koho zakladatelé určují jednatelem nebo jednatelem, popřípadě členy jiných orgánů společnosti, kteří mají být podle tohoto zákona voleni valnou hromadou,
- určení správce vkladů,
- u nepeněžitého vkladu jeho popis, ocenění, částku, kterou se započítává na emisní kurs, a určení osoby znalce, který provede ocenění nepeněžitého vkladu.

Tyto údaje lze po vzniku společnosti a splnění vkladové povinnosti ze společenské smlouvy vypustit.

7.2.8. Složení základního kapitálu na bankovní účet

Způsob složení vkladů je stanoven ve společenské smlouvě. Obvyklé je složení peněžitých vkladů na bankovní účet. Pro tento účel je třeba otevřít bankovní účet na jméno správce vkladů a složení vkladů na tento účet. Banka vydá potvrzení o splacení, které je potřeba pro podání Návrhu na zápis společnosti do OR. (businessinfo.cz, 2012c)

7.2.9. Podání návrhu u Krajského soudu

Pro zápis do obchodního rejstříku je nutné podat návrh na zápis společnosti do obchodního rejstříku u Krajského soudu. Dále je třeba přiložit tyto dokumenty:

- notářský zápis o založení společnosti
- výpis z živnostenského rejstříku
- prohlášení správce vkladu
- potvrzení banky o složení vkladu na základní kapitál
- znalecké posudky v případě nepeněžitých vkladů
- čestné prohlášení jednatele s ověřeným podpisem
- souhlas vlastníka nemovitosti ne starší 3 měsíců

Dále dokládají jednatele a členové dozorčí rady výpisy z trestního rejstříku,

čestné prohlášení o bezúhonnosti a čestné prohlášení o způsobilosti k právním úkonům.

Za podání návrhu se platí částka 6 000,-Kč. Pokud je návrh podán v souladu se zákony a vyhláškami, je soud povinen do 5 -ti pracovních dnů společnost zapsat do obchodního rejstříku. Dnem zápisu oficiálně vzniká společnost. (businessinfo.cz, 2012c)

7.2.10. Náklady a časová náročnost

Délku procesu založení stejně jako u kyperské společnosti nelze s přesností určit. Rychlost vyřízení je vázána na rychlosti odbavování na úřadech. Jelikož se jedná o složitý administrativní proces, mohou vzniknout zdržení i v důsledku chybného postupu, opomenutí atd. Časová náročnost postupu založení se může pohybovat od 15 dnů.

Tabulka 4: Náklady a časová náročnost založení společnosti s.r.o.

Notář	
sepsání zakladatelského dokumentu notářem	3 200,00 Kč
ověřování podpisů, stejnopis zakladatelského dokumentu	1 000,00 Kč
Živnostenský úřad	
ohlášení živnosti	1 000,00 Kč
Banka	
potvrzení o složení vkladu na zvláštní účet v bance	500,00 Kč
Krajský soud	
návrh na zápis do obchodního rejstříku	6 000,00 Kč
Ostatní poplatky	
výpis z rejstříku trestů	100,00 Kč
výpis z katastru nemovitostí	150,00 Kč
výpis z živnostenského rejstříku	150,00 Kč
výpis z obchodního rejstříku	150,00 Kč
	12 250,00 Kč

Zdroj: (Czech Point, 2014), (Vyhláška č. 196/2001 Sb.), (Zákon č. 624/2004 Sb.), vlastní zpracování

Náklady na administrativní proces založení společnosti s.r.o. činí přibližně 12 250,- Kč. Tato částka počítá s výší základního kapitálu 200 000,- Kč, od které se odvíjí výše notářského poplatku. Další náklady mohou vzniknout větším množstvím ostatních poplatků, jako jsou poplatky za ověření podpisů, které závisí na počtu ověřovaných podpisů. Výše ostatních poplatků se může mírně lišit v závislosti na tom, kde budou dokumenty vyhotoveny. Jednotlivé výpisy je možné získat na příslušném úřadě, u notáře nebo na pracovišti Czech Point u České pošty.

Po založení je ještě nutné společnost registrovat u příslušného správce daně, tedy u finančního úřadu. V případě, kdy společnost zaměstnává jednu nebo více osob je nutná

registrace na úřadě sociálního zabezpečení a u zdravotních pojišťoven. (businessinfo.cz, 2012c)

7.3. Porovnání kyperské Ltd. a české s.r.o.

Následující tabulka porovnává vybrané ukazatele fungování Ltd. na Kypru a s.r.o. v České republice.

Tabulka 5: Porovnání Ltd. a s.r.o.

	Ltd.	s.r.o.
náklady založení (Kč)	20 830,00 Kč/37 754, 00 Kč	12 250,00 Kč
čas (dny)	8 - 15 /15 - 30	15 - 30
min. počet akcionářů	1	1
min. počet jednatelů	1	1
min. základní kapitál	Ne	1,00 Kč
daňové přiznání	Ano	Ano
vedení účetnictví	Ano	Ano
povinný audit	Ano	Ano (za určitých podmínek)
veřejný rejstřík jednatelů	Ano	Ano
veřejný rejstřík akcionářů	Ano	Ano

Zdroj: vlastní zpracování

Hlavní rozdíl je patrný ve výši počátečních nákladů na založení. Založení společnosti na Kypru je téměř dvojnásobně dražší než v Čechách. Tyto počáteční náklady však kompenzují případné daňové úspory těžící z vytvořené podnikatelské struktury. Co se týká časové náročnosti procesu založení, tak je možné na Kypru založit společnost již za 8 dní, přičemž v České republice nejdříve za 15 dnů, což souvisí i s náročností administrativního procesu. Zahraniční investoři nejsou nijak diskriminováni, naopak se Kypr snaží vyjít jim vstříc a láká investory různými možnostmi pro daňovou optimalizaci.

8. DAŇOVÁ OPTIMALIZACE DIVIDEND

Jak již bylo popsáno výše, nejčastěji je k daňové optimalizaci kapitálových výnosů akciových společností využívána holdingová struktura, kdy se mateřská společnost nachází v zemi s preferenčním daňovým režimem a řídí jednotlivé dceřiné společnosti v ostatních státech. Pro tento způsob daňové optimalizace je nejvhodnější využít právního a daňového systému na Kypru nebo v Nizozemí.

8.1. Právní úprava vyplácení podílů na zisku v ČR

O výplatě podílů na zisku či dividend rozhoduje valná hromada. Nejprve je však nutné splnit podmínky ustanovené v Obchodním zákoníku o rozdělení zisku v paragrafech:

- § 67 odst. 3 - povinný příděl do rezervního fondu,
- § 178 odst. 2, pro s. r. o. pak § 123 odst. 2 - základní podmínka, za které lze o podílech na zisku či dividendách hlasovat,
- § 178 odst. 6 - maximální možná hrubá výše dividend či podílů na zisku, o kterých může být rozhodnuto,
- § 65 a odst. 1 a 2 - test na výši zřizovacích výdajů.

Podle směrnice Evropské unie číslo 90/435/EHS upravené pozdější směrníci 2003/123/ES, o společném zdanění mateřských a dceřiných společností lze dividendy a podíly na zisku vyplácené dceřinou společností mateřské společnosti osvobodit od daně z příjmů právnických osob. Tato osvobození plynoucí ze směrnice EU jsou upravena v Zákoně o daních z příjmů v § 19. Osvobození je vázáno na stanovenou právní formu příjemců, velikost kvalifikovaného podílu na základním kapitálu a době trvání vlastnictví podílu.

Mateřská společnost (příjemce) je podle § 19 odst. 3 písm. b) Zákona o daních z příjmů akciová společnost nebo společnost s ručením omezeným nebo družstvo, které je daňovým rezidentem ČR nebo daňovým rezidentem jiného členského státu EU. Mateřská společnost má po dobu nejméně 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10% podíl na základním kapitálu dceřiné společnosti.

Podle § 19 odst. 3 písm. c) stejného zákona je dceřiná společnost opět akciová společnost, společnost s ručením omezeným nebo družstvo, které je daňovým rezidentem ČR nebo daňovým rezidentem jiného členského státu EU. Na jejím základním kapitálu má mateřská společnost nejméně po dobu 12 měsíců nepřetržitě alespoň 10% podíl.

Podle § 19 odst. 4 může být podmínka 12 měsíců nepřetržitého trvání vlastnictví podílu splněna i dodatečně po uplatnění slevy. Pokud však tato lhůta nebude dodatečně splněna, posuzuje se to jako nesplnění daňové povinnosti a nesplnění povinnosti plátce daně srazit a odvést daň.

Při nesplnění podmínek pro osvobození uvedených výše, jsou podíly na zisku a dividendy zdaňovány u zdroje (u plátce) zvláštní sazbou daně upravenou v § 36 Zákona o daních z příjmů. V praxi je tato daň označována jako srážková daň se sazbou 15%. Podle českého práva tedy pokud je podíl na zisku nebo dividendy české společnosti vyplácena akcionáři nebo společníkovi, kterým je fyzická osoba, musí být z této částky sražena daň ve výši 15%. Zde se tedy nachází prostor pro daňovou optimalizaci.

8.2. Využití holdingové struktury na Kypru pro výplatu dividend

Holdingové společnosti na Kypru musí pro získání daňových výhod držet minimálně 1% základního kapitálu zahraniční dceřiné společnosti, což je podstatně méně než v ostatních evropských zemích. (PwC Cyprus, 2014) V České republice je třeba minimálně 10% podíl.

Dividendy vyplácené od dceřiné společnosti z EU na Kypr jsou osvobozeny od srážkové daně u zdroje (tedy v dané zemi) za podmínek stanovených ve výše zmíněné směrnici EU číslo 90/435/EHS. Dále jsou tyto dividendy přijaté mateřskou společností na Kypru osvobozené od zdanění podle kyperské daňové legislativy, pokud je splněna podmínka vlastnictví minimálně 1% podílu v této zahraniční společnosti. A konečně dividendy vyplácené z kyperské společnosti zahraničním akcionářům jsou taktéž osvobozeny od srážkové daně. V České republice jsou dividendy přijaté fyzickou osobou osvobozeny od zdanění díky smlouvě o zamezení dvojího zdanění 120/2009 Sb. m. s. Osvobození dividend je upraveno v článku 10 této smlouvy.

Součástí kyperského daňového systému je i speciální daň na obranu (Special defence contribution tax), které podléhají příjmy z dividend a úroků. Do roku 2013 sazba této daně činila 15%, ale s platností od 29. 4. 2013 došlo ke dvojnásobnému zvýšení a to na 30%. Dividendy přijaté právníky osobami jsou od této daně však osvobozeny, pokud jsou přijaty od zahraniční dceřiné společnosti, jejíž příjmy nepocházejí z více než 50% z investičních aktivit a zároveň společnost vyplácející dividendy podléhá dani z příjmu výrazně nižší, než je daň kyperská (obecně se míní sazba 5%). (PwC Cyprus, 2014)

8.3. Aplikace holdingového modelu na konkrétní společnosti

Za účelem analýzy optimalizace dividend je uvedena existující společnost, jejíž jediný vlastník, taktéž obchodní společnost, sídlí v Kyprské republice. V rámci zachování anonymity a pro účely této práce je pojmenována česká společnost Beta a.s. Stoprocentním a tedy jediným vlastníkem společnosti Beta a.s. je kyprská společnost, fiktivně pojmenovaná jako Alfa Ltd.

Předmětem podnikání Beta a.s. je obchodní činnost v oblasti informačních technologií. Společnost provozuje e-shop a hlavní náplní její činnosti je nákup a prodej zboží.

Základní kapitál společnosti je v minimální možné výši pro akciovou společnost bez veřejného úpisu akcií, a to 2. mil. Kč. Skládá se ze 100 ks akcií na jméno, plně upsaných a splacených, s nominální hodnotou 20. tis. Kč.

Dle přílohy účetní závěrky následující tabulka shrnuje výpočet daně z příjmů právnických osob za rok 2012.

Tabulka 6: Daň z příjmů výpočet

Údaj	tis. Kč
Zisk před zdaněním	412 792
Připočitatelné položky (+)	5 391
Odpočitatelné položky (-)	897
Základ daně nebo daňová ztráta	417 286
Odečet ostatních položek (-)	1 046
Základ daně z příjmu po odpočtech	416 240
Sazba daně	19%
Daň z příjmů	79 086

Zdroj: Příloha účetní závěrky Beta a.s. z roku 2012, vlastní zpracování

V roce 2012 byl vytvořen čistý zisk po zdanění ve výši 333 270 tis. Kč. Tento zisk byl rozdělen dle rozhodnutí Valné hromady v roce 2013. Informace o vyplacených podílech nejsou známe, a proto jsou použity údaje z poslední známé účetní závěrky pro teoretický výpočet maximální možné výše podílů na zisku, které mohla společnost Beta a.s. vyplatit.

Akciová společnost Beta a.s. vykázala v řádné účetní závěrce za účetní období roku 2012 následující údaje:

Tabulka 7: Údaje z účetní závěrky Beta a.s. z roku 2012

Údaj	výše v tis. Kč
Základní kapitál	2 000
Oceňovací rozdíly z přecenění majetku a závazků	10
Zákonný rezervní fond	400
Nerozdělený zisk z minulých let	5 610
Hospodářský výsledek za běžné účetní období	333 270
Vlastní kapitál	Σ 341 290

Zdroj: Příloha účetní závěrky Beta a.s. z roku 2012

Ze zisku po zdanění 19% daní z příjmů právnických osob je nejprve nutné odvést povinný příděl do fondů ze zisku. Tato povinnost je upravena v § 67 odst. 3 Obchodního zákoníku. V případě společnosti Beta a.s. zákonný rezervní fond dosáhl minimální předepsané výše 20% ze základního kapitálu a tudíž ze zákona neplyne povinnost tento fond v daném roce doplňovat.

Další podmínka pro výplatu dividend plyne z § 178 odst. 2 Obchodního zákoníku, který říká: „Společnost není oprávněna rozdělit zisk nebo jiné vlastní zdroje mezi akcionáře, je-li vlastní kapitál zjištěný z řádné nebo mimořádné účetní závěrky nebo by v důsledku rozdělení zisku byl nižší než základní kapitál společnosti, zvýšený o:

- a) upsanou jmenovitou hodnotu akcií, pokud byly upsány akcie společnosti na zvýšení základního kapitálu a zvýšený základní kapitál nebyl ke dni sestavení řádné nebo mimořádné účetní závěrky zapsán v obchodním rejstříku, a
- b) tu část rezervního fondu nebo ty rezervní fondy, které podle zákona a stanov nesmí společnost použít k plnění akcionářům.“

Podle § 178 odst. 6 Obchodního zákoníku: „Částka určená k vyplacení jako podíl na zisku společnosti nesmí být vyšší, než je hospodářský výsledek účetního období vykázaný v účetní závěrce snížený o povinný příděl do rezervního fondu podle § 217 odst. 2 a o neuhrazené ztráty minulých let a zvýšený o nerozdělený zisk minulých let a fondy vytvořené ze zisku, které společnost může použít dle svého volného uvážení.“

Plnění podmínek podle údajů z účetní závěrky Beta a.s.:

- **podmínka podle § 178 odst. 2 Obchodního zákoníku**

$$\text{Vlastní kapitál} > (\text{Základní kapitál} + \text{Zákonný rezervní fond})$$
$$341\,290 \text{ tis. Kč} > (2\,000 \text{ tis. Kč} + 400 \text{ tis. Kč})$$

Výše vlastního kapitálu je 341 290 tis. Kč, což přesahuje částku základního kapitálu zvýšenou o částku základního rezervního fondu 2 400 tis. Kč. Podmínka je tudíž splněna.

- **podmínka dle § 178 odst. 6 Obchodního zákoníku**

$$\text{maximální výše podílů} \leq \text{hospodářský výsledek za běžné účetní období} + \text{zisk z minulých let}$$
$$\text{maximální výše podílů} \leq (333\,270 \text{ tis. Kč} + 5\,610 \text{ tis. Kč})$$
$$\text{maximální výše podílů} \leq 338\,880$$

Z této podmínky vyplývá, že nejvyšší částka pro rozdělení zisku může být 338 880 tis. Kč. Záleží na rozhodnutí valné hromady společnosti při projednávání účetní závěrky, zda ponechá nerozdělený zisk z minulých let v plné výši i nadále nerozdělen a kolik z výsledku hospodaření běžného účetního období použije na výplatu podílů na zisku a kolik z něho ponechá ve formě nerozděleného zisku.

Pro účely tohoto příkladu, který má pouze ilustrovat možnou situaci, se bude předpokládat, že společnost se rozhodla vyplatit celý zisk bez nerozděleného zisku minulých let. Dividendy budou vyplaceny jedinému akcionáři, kterým je kyperská společnost Alfa Ltd. V rámci srovnání je uveden modelový příklad, pokud by Beta a.s. vyplácela dividendy fyzické osobě v České republice. Pro zjednodušení se bude v tomto případě předpokládat také pouze jediný akcionář.

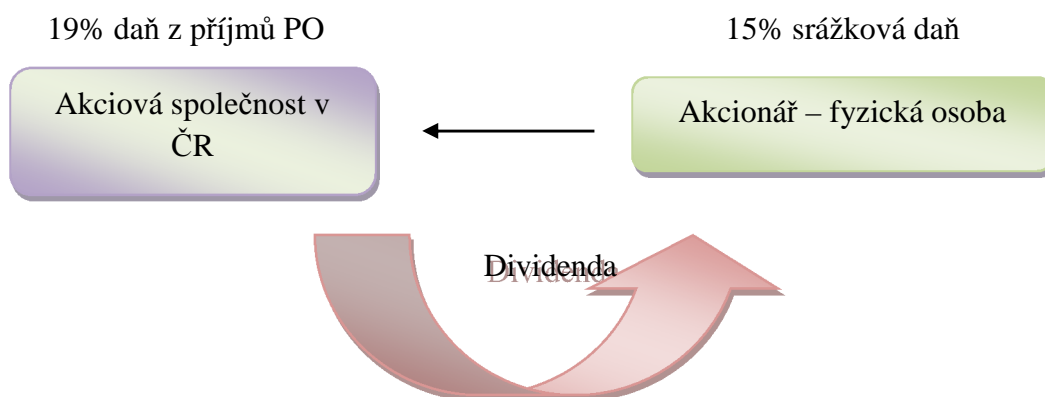
8.3.1. Dividendy vypláceny fyzickým osobám rezidentním v ČR

Dividendový příjem akcionáře – českého daňového rezidenta - z příjmů plynoucích ze zdrojů na území Česka se zdaňuje dle § 36 odst. 2 písm. a) Zákona o daních z příjmů zvláštní sazbou daně (srážková daň) ve výši 15%.

Výpočet vyplacených dividend:

Dividendy k vyplacení	333 270 tis. Kč
Srážková daň 15%	49 990,5 tis. Kč
Čistá výše dividend	283 279,5 tis. Kč

Obrázek 1: Dividendový příjem českého daňového rezidenta

Zdroj: vlastní zpracování

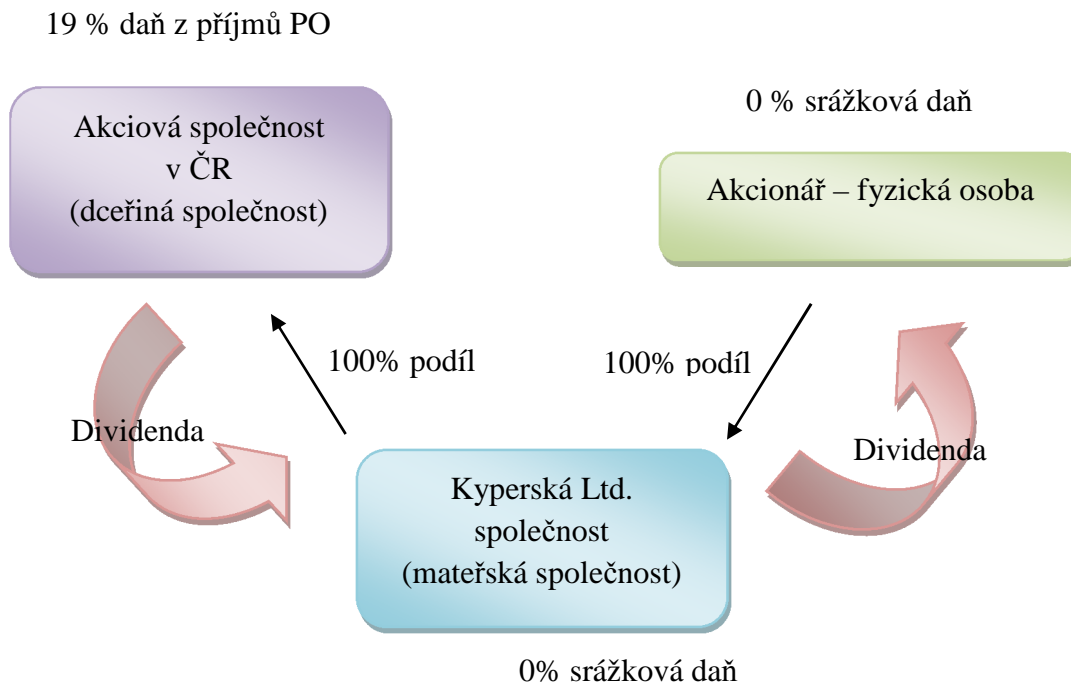
V tomto případě dochází ke dvojímu zdanění. Nejprve je zisk zdaněn na úrovni společnosti sazbou 19%. Následně při výplatě dividendy akcionářům je tato dividendy zdaněna srážkovou daní se sazbou 15%. K fyzické osobě se tak dostává necelých 68,85 % původního zisku před zdaněním.

8.3.2. Dividendy vyplaceny mateřské společnosti Alfa Ltd.

„Pokud je akcionářem daňový nerezident České republiky a pobírá dividendu jako podíl na zisku ze zdrojů na území Česka, zdaňuje se tento podíl na zisku dle § 36 odst. 1 písm. b) bod 1 rovněž sazbou daně ve výši 15%, pokud příslušná smlouva o zamezení dvojího zdanění nestanoví jinak.

Výpočet vyplacených dividend:

Dividendy k vyplacení	333 270 tis. Kč
Srážková daň 15%	osvobozeno
Daň z příjmů na Kypru	osvobozeno
Čistá výše dividend	333 270 tis. Kč

Obrázek 2: Dividendový příjem s použitím kyperské holdingové struktury

Zdroj: vlastní zpracování

V tomto případě dochází ke zdanění pouze na úrovni české společnosti sazbou 19%. Srážková daň u zdroje není v tomto případě sražena a to díky osvobození plynoucí ze směrnice EU za podmínek popsaných výše. Daň z příjmů právnických osob na Kypru, která standardně činí 12,5 %, se také nesráží díky smlouvě o zamezení dvojího zdanění a totéž platí pro zpětnou výplatu fyzické osobě v ČR, pokud jsou splněny všechny výše popsané podmínky. Za těchto okolností se k fyzické osobě dostane z původního zisku 81 %, což je o 12,15 % více než v předchozím případě. Daňová úspora v celkové výši srážkové daně činí 49 990 500 Kč.

8.3.3. Rentabilita

Pro doplnění je uvedena výnosnost z vytvořeného holdingového modelu v prvním roce. Rentabilita nebere v úvahu faktor času a ukazuje pouze jednoduchý vztah mezi náklady a ziskem.

Pro zjištění výnosnosti v roce vytvoření struktury je nejprve vypočítán čistý zisk z investice, který lze získat z daňové úspory po odečtení nákladů vynaložených na založení kyperské společnosti.

Zisk z investice = daňová úspora – náklady zahraniční společnosti

Zisk z investice = 49 990 500 – 20 830

Zisk = 49 969 670

Rentabilitu je získána následujícím vztahem mezi ziskem a náklady:

$$\text{Rentabilita} = \text{Zisk} / \text{náklady}$$

$$\text{Rentabilita} = 49\,969\,670 / 20\,830$$

$$\text{Rentabilita} = 2\,398,93$$

Výnosnost při použití holdingové struktury by v prvním roce a za stávající výše zisku byla 2 398,93. Při rentabilitě vyšší než 1 se jedná o investici generující zisk. Z toho vyplývá, že tato holdingová struktura vykazuje velmi vysokou výnosnost.

ZÁVĚR

Teoretická část této bakalářské práce objektivně shrnuje a sdružuje obecné informace na dané téma. Uvádí charakteristické rysy zemí s preferenčními daňovými režimy a dále shrnuje důvody, které vedou ekonomické subjekty k využití těchto výhod. Společnosti i jednotlivci vyhledávají možnosti jak lépe zhodnotit své investice, dosáhnout vyšších zisků pomocí daňových úspor a zlepšit tímto způsobem svoji konkurenceschopnost na trhu. V tomto ohledu přináší dnešní globalizované ekonomiky množství výhod. Vzniká daňová konkurence mezi jednotlivými státy, které se snaží pomocí nejrůznějších investičních pobídek a daňových úlev přilákat zahraniční investory. Na druhou stranu se zároveň snaží zabránit odlivu domácích úspor. Vládám jednotlivých zemí nezbyvá než dělat ústupky. Výsledkem je celosvětové snižování přímých daní, zejména pak korporátních daní. To vede k ukrajování z příjmů do veřejných rozpočtů, díky nimž dochází k přerozdělování bohatství a financování veřejných statků a služeb. Kompenzací je zvyšování sazeb nepřímých daní, které mají celoplošný dopad na obyvatele a zdaňují nezávisle na výši příjmů. Konec teoretické části popisuje opatření mezinárodních organizací proti daňovým únikům a proti daňovým rájům jako takovým. Za paradoxní považuji fakt, že i v rámci Evropské unie existují země, jako je například Kyprská republika, jejichž právní a daňové systémy umožňují vznik legálních podnikových struktur za účelem vyhnout se zdanění. Jak dokazuje praktická část této práce, za pomoci mezinárodních smluv a s použitím směrnic Evropské unie se lze úspěšně zcela vyhnout určitým typům zdanění.

Praktická část je zaměřena na charakteristiku konkrétního daňového ráje. Kyprská republika byla vybrána pro účely bakalářské práce právě z důvodu její obluby českými podnikateli. Na Kypru se oficiálně nachází necelé dva tisíce vlastníků českých společností. I přes to, že díky úzké provázanosti s Řeckem prochází Kypr bankovní a finanční krizí, počet zakládaných společností zde neustále roste.

Práce se nejprve zaměřuje na popis právního systému a je charakterizován způsob zdanění fyzických osob a společností. Výhodou kyperského právního systému je jeho návaznost na britské právo, což v očích investorů působí jako určitá záruka spolehlivého, rozvinutého mezinárodního systému práva. Dále je uveden popis procesu založení Private Limited Company na Kypru a porovnání s postupem založení společnosti s ručením omezeným v Čechách. Od roku 2014 byly zrušeny některé požadavky pro společnosti s ručením omezením. Mezi hlavní změny patří zavedení minimálního základního kapitálu

ve výši 1,- Kč a zrušení omezení množství počtu společníků. Z hlediska požadavků a administrativní náročnosti je kyperský systém založení společnosti méně náročný. Dle dostupných informací odpadá žádost o udělení živnostenského oprávnění, což celý proces usnadňuje. Co se týče časové náročnosti, lze kyperskou společnost založit v kratším časovém úseku, ovšem délka založení společnosti v obou porovnávaných zemích závisí na mnoha proměnlivých faktorech a rozdíl se liší pouze v řádu dnů. Náklady na založení jsou pak jednoznačně vyšší u kyperské společnosti. O jak velkou částku závisí pak na způsobu založení. Při zrychleném způsobu se částky za určité úkony zvyšují téměř na dvojnásobek původní ceny.

Poslední část této práce je zaměřena na konkrétní způsob využití metod mezinárodního daňového plánování. Jedná se o daňovou optimalizaci dividend pomocí holdingové struktury. Je zde analyzován fungující model existující české akciové společnosti, jejíž jediným vlastníkem je mateřská společnost sídlící na Kypru. Za použití výhod plynoucích ze členství obou zemí v Evropské unii a aplikace Smlouvy o zamezení dvojího zdanění mezi Českou a Kyperskou republikou bylo dokázáno využití této struktury k vyhnutí se 15% srážkové dani z vyplácených dividend fyzickým osobám v České republice. Z výpočtu daňové úspory pro první rok fungování této podnikatelské struktury může společnost teoreticky dosáhnout daňové úspory 49 990 500,- Kč. Celkový zisk z investice v prvním roce po odečtení nákladů na založení kyperské společnosti je 49 969 670,- Kč. Výnosnost dané investice byla vyčíslena na 2 398,93. Společnosti, která dosahuje takovýchto vysokých zisků, přináší využití mezinárodního daňového plánování úspory v řádech milionů korun. O stejnou částku zároveň přichází státní kasa.

Ačkoliv je problematika daňových rájů velmi aktuální téma, nachází se zde problém zastaralosti oficiální dostupné literatury. Informace v ní jsou mnohdy již neplatné a mohou být i zavádějící. Do značné míry se jedná o daňové téma a s tím souvisí častá proměnlivost a změny v daňových systémech. Pro účely bakalářské práce byly vyhledávány aktuální informace z oficiálních zdrojů a ověřovány z více pramenů.

SEZNAM ZKRATEK

CYP	Kyperská libra
ČEKIA	Česká kapitálová informační agentura
ČNB	Česká národní banka
ČR	Česká republika
DPH	daň z přidané hodnoty
EU	Evropská unie
EUR	Euro
FATCA	Financial Action Network
FATF	Foreign Account Tax Compliance Act
IFRS	International Financial Reporting Standards
Ltd.	Private Limited Company
OECD	Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj
PZI	přímé zahraniční investice
TIEA	Tax Information Exchange Agreement
TJN	Tax Justice Network
USA	Spojené státy americké

SEZNAM TABULEK

Tabulka 1: Vývoj sazby daně z příjmů fyzických osob.....	31
Tabulka 2: Vývoj základní sazby daně z příjmů právnických osob	32
Tabulka 3: Proces založení Ltd.....	37
Tabulka 4: Náklady a časová náročnost založení společnosti s.r.o.	41
Tabulka 5: Porovnání Ltd. a s.r.o.....	42
Tabulka 6: Daň z příjmů výpočet	45
Tabulka 7: Údaje z účetní závěrky Beta cz. z roku 2012	46

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek 1: Dividendový příjem českého daňového rezidenta	48
Obrázek 2: Dividendový příjem s použitím kyperské holdingové struktury	49

SEZNAM POUŽITÉ LITERATURY

Literatura:

DVOŘÁČEK, Jiří a Ladislav TYLL. *Outsourcing a offshoring podnikatelských činností*. Vyd. 1. C. H. Beck, 2010. ISBN 978-80-7400-010-2.

KLEIN, Štěpán. *Daňové ráje: — aby nebyly daňovým peklem*. 1. vyd. Ostrava: Sagit, 1998, 197 s. ISBN 80-720-8074-1.

MERCKAERT, Jean a Cécile NELH. *Ekonomika v pohybu: nadnárodní společnosti, daňové ráje a přelétavé bohatství*. Překlad Martin Micka. Praha: Educon, 2012, 53 s. ISBN 978-809-0528-604

PETROVIČ, Pavel. *Encyklopedie mezinárodního daňového plánování*. 1.vyd. Beroun, 2002, 432 s. ISBN 80-863-9481-6.

Elektronické zdroje/web:

Akont.cz. OECD zveřejnila akční plán G20 [online]. 2013 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.akont.cz/cz/642.oecd-zverejnila-akcni-plan-g20>

Akont.cz. Offshore země (ne)rovná se praní peněz (OECD a FATF listiny) [online]. 2009 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.akont.cz/cz/287.offshore-zeme-ne-rovna-se-prani-penez-oecd-a-fatf-listiny>

Businessinfo.cz Kypr: Finanční a daňový sektor. [online]. 2012 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/kypr-financi-a-danovy-sektor-18536.html>

Businessinfo.cz. Kypr: Základní informace o teritoriu. [online]. 2012 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/kypr-zakladni-informace-o-teritoriu-18532.html>

Businessinfo.cz. Korporátní daně v Evropské unii. [online]. 2013 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/korporatni-dane-v-evropske-unii-29188.html>

Businessinfo.cz Obchodní společnosti - založení a vznik. [online]. 2012 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/obchodni-spolecnosti-zalozeni-vznik-opu-13164.html#b2>

Businessinfo.cz. Zakládání s.r.o.: Připravte se na velké změny. [online]. 2013 [cit. 2014-04-16]. Dostupné z: <http://www.businessinfo.cz/cs/clanky/zakladani-s-r-o-pripravte-se-na-revoluci-44252.html>

CAIN, Charles A. *Význam slova offshore* [online]. 2001 [cit. 2014-02-02]. Dostupné z: <http://www.akont.cz/cz/vyznam-slova-offshore>

CIA. The World Factbook – Cyprus. [online]. 2014 [cit. 2014-04-15] Dostupné z: <https://www.cia.gov/library/publications/the-world-factbook/geos/cy.html>

Cypruslawdigest.com How To Set Up A Cyprus Company. [online]. 2012 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: <http://www.cypruslawdigest.com/topics/business-entities/item/142-how-to-set-up-a-cyprus-company>

Czech Point. Co poskytuje Czech Point. [online]. 2014 [cit. 2014-04-16]. Dostupné z: <http://www.czechpoint.cz/web/?q=node/23>

ČEKIA. Počet firem s vlastníkem z daňového ráje poprvé v historii poklesl. [online]. 2013 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: <http://archiv.bisnode.cz/cz/tiskove-zpravy/492-tz13041>

Department of Registrar of Companies and Official Receiver. The Companies (fees and duties) Regulations of 2013 According to Article 387 (I) (d). [online]. 2013 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: [http://www.mcit.gov.cy/mcit/drcor/drcor.nsf/All/9BEF159765246F16C2256EE80039FE69/\\$file/fees%20for%20companies%20en.pdf](http://www.mcit.gov.cy/mcit/drcor/drcor.nsf/All/9BEF159765246F16C2256EE80039FE69/$file/fees%20for%20companies%20en.pdf)

Department of Registrar of Companies and Official Receiver The Companies (fees and duties) Regulations of 2013 According to Article 387 (I) (d). [online]. 2013 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: [http://www.mcit.gov.cy/mcit/drcor/drcor.nsf/All/9BEF159765246F16C2256EE80039FE69/\\$file/fees%20for%20companies%20en.pdf](http://www.mcit.gov.cy/mcit/drcor/drcor.nsf/All/9BEF159765246F16C2256EE80039FE69/$file/fees%20for%20companies%20en.pdf)

Eubusiness.com. Starting a business in Cyprus. [online]. 2012 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: <http://www.eubusiness.com/europe/cyprus/business>

FIALA, Dalibor. *Nový americký zákon FATCA*. [online]. 2013 [cit. 2014-03-03]. Dostupné z: <http://www.systemonline.cz/it-pro-banky-a-financni-organizace/novy-americky-danovy-zakon-fatca.htm>

HMI & Partners. Company Registration Procedure. [online]. 2014 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: http://www.hmiaccountants.com/registration_procedure.php

Inland Revenue Department. Tax rates for Income Tax from 1991 [online]. 2011 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: [http://www.mof.gov.cy/mof/ird/ird.nsf/All/5C27792BB4607D71C22573A30024C374?](http://www.mof.gov.cy/mof/ird/ird.nsf/All/5C27792BB4607D71C22573A30024C374?OpenDocument)

OpenDocument

Inland Revenue Department. Double Taxation Agreements [online]. 2014 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z:

http://www.mof.gov.cy/mof/ird/ird.nsf/dmldtc_en/dmldtc_en?OpenDocument

KRUTÍLEK, Ondřej a Michaela REPISKÁ. *Boj EU proti daňovým únikům, aneb daňové ráje* [online]. 2013 [cit. 2014-03-02]. Dostupné z: <https://www.euroskop.cz/9047/22926/clanek/boj-eu-proti-danovym-unikum-aneb-danove-raje/>

OECD Publishing. Model Tax Convention on Income and on Capital 2010 [online]. 2010 [cit. 2014-04-14]. Dostupné z: http://www.keepeek.com/Digital-Asset-Management/oecd/taxation/model-tax-convention-on-income-and-on-capital-2010_9789264175181-en

Právní a daňové ráje: zastavme skandál [online]. Praha: Educon, 2007, 35 s. [cit. 2014-01-20]. ISBN 978-80-254-5539-5. Dostupné z: <http://www.ceskokprotichudobe.cz/pdf/cpch-pravni-a-danove-raje.pdf>

PwC CYPRUS. *Tax Facts & Figures 2014 - Cyprus* [online]. 2014 [cit. 2014-03-27]. ISBN1450-4286. Dostupné z: <http://www.pwc.com.cy/en/publications/assets/tax-facts-figures-2014-en.pdf>

The World Bank. Ease of Doing Business in Cyprus. [online]. 2014 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: <http://www.doingbusiness.org/data/exploreeconomies/cyprus>

Zakládání společností na Kypru. Proces založení společnosti na Kypru. [online]. 2011 [cit. 2014-04-15]. Dostupné z: <http://www.zakladanispolecnostinakypru.cz/-zalozeni-spolecnosti-na-kypru-kypr-firma>

Legislativní dokumenty:

Občanský zákoník č. 89/2012 Sb.

Sdělení č. 120/2009 Sb. m. s., Ministerstva zahraničních věcí o sjednání Smlouvy mezi Českou republikou a Kyperskou republikou o zamezení dvojímu zdanění a zabránění daňovému úniku v oboru daní z příjmu a Protokolu k ní

Směrnice Rady EU 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států

Směrnice Rady EU 2003/48/ES kterou se mění a doplňuje směrnice 90/435/EHS o společném systému zdanění mateřských a dceřiných společností z různých členských států

Vyhláška č. 196/2001 Sb., Ministerstva spravedlnosti o odměnách a náhradách notářů a správců dědictví

Zákon č. 90/2012 Sb., Zákon o obchodních korporacích

Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů

Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích

Ostatní zdroje:

Výroční zpráva společnosti Beta a.s. z roku 2012

Příloha účetní závěrky společnosti Beta a.s. z roku 2012

Účetní závěrka společnosti Beta a.s. z roku 2012

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1: Počet českých společností s vlastníkem z daňového ráje

Příloha 2: Vybrané ukazatele společnosti Beta a.s.

Příloha 3: Výpočet daně z příjmů společnosti Beta a.s.

Příloha 1: Počet českých společností s vlastníkem z daňového ráje

	1Q 2013	2012	2011	2010	2009	2008	2007	2006
Bahamy	38	39	35	35	33	33	36	33
Belize	123	118	94	83	77	55	43	32
Bermudské ostrovy	7	7	5	5	6	6	6	5
Britské Panenské ostrovy	455	455	438	422	424	441	406	359
Gibraltar	74	74	66	66	70	61	58	53
Hongkong	79	80	69	59	49	41	33	33
Jersey (Velká Británie)	56	57	59	59	58	57	58	58
Kajmanské ostrovy	36	37	38	32	33	33	23	21
Kypr	1 919	1 904	1 705	1 550	1 411	1 150	956	663
Lichtenštejnsko	254	261	255	245	262	275	259	257
Lucembursko	1 148	1 173	1 192	1 254	1 241	935	864	720
Malta	127	122	102	92	82	80	74	61
Monako	51	51	54	64	48	40	35	39
Nizozemské Antily	16	16	15	14	13	14	22	20
Nizozemí	4 414	4 443	4 501	4 519	4 551	3 474	3 274	3 042
Panama	203	199	190	170	162	108	78	72
Seychelská republika	544	512	414	330	262	225	167	130
Spojené arabské emiráty	222	225	214	184	162	133	97	97
Spojené státy americké	2 866	2 903	2 750	2 635	2 545	2 135	2 021	1 888
Celkem	12 632	12 676	12 196	11 818	11 489	9 296	8 510	7 583

Zdroj: (ČEKIA, 2013)

Příloha 2: Vybrané ukazatele společnosti Beta a.s.

Vybrané ukazatele

Vybrané ukazatele hospodaření firmy

(tis. Kč)	2011	2012
Tržby za prodej zboží	6 607 136	7 473 639
Přidaná hodnota	467 168	553 571
Hospodářský výsledek za účetní období po zdanění	340 678	333 270

(tis. Kč)	2011	2012
Aktiva celkem	1 129 389	1 478 777
- stálá aktiva	36 509	32 931
- oběžná aktiva	1 062 564	1 406 308
- časové rozlišení	30 316	39 538
Vlastní kapitál	348 024	341 290
- z toho Základní kapitál	2 000	2 000
Cizí zdroje	731 430	1 088 893
Ostatní pasiva - časové rozlišení	49 935	48 594

Zdroj: Výroční zpráva Beta a.s.

Příloha 3: Výpočet daně z příjmů společnosti Beta a.s.

Výpočet ročních daní (tis. Kč):

	2012	2011
Zisk (ztráta) před zdaněním	412.792	420.145
Připočitatelné položky (+)	5.391	1.268
Odpočitatelné položky (-)	897	5.937
Základ daně nebo daňová ztráta	417.286	415.476
Odečet ostatních položek (-)	1.046	63
Základ daně z příjmu po odpočtech	416.240	415.413
Sazba daně	19%	19%
Daň z příjmů	79.086	78.928

Zdroj: Příloha účetní závěrky Beta a.s.

ABSTRAKT

TÝMLOVÁ, Kateřina. Daňové ráje a jejich využití. Plzeň, 2014. Bakalářská práce. Západočeská univerzita. Fakulta ekonomická. Vedoucí práce Jitka Singerová

Klíčová slova: Daňový ráj, offshore, mezinárodní daňové plánování, daňová konkurence, Kypr, daňová optimalizace dividend

Předmětem této bakalářské práce je problematika daňových rájů a jejich využití v mezinárodním daňovém plánování. Nejprve jsou definovány základní pojmy a charakteristika daňových rájů. Následuje výčet rozličných způsobů, jakými mohou být zneužívány právní a daňové výhody poskytované offshore zemí. V reakci na toto ilegální počínání jsou uvedeny opatření mezinárodních organizací k prevenci a zamezení daňových úniků. Druhá část bakalářské práce je zaměřena především na analýzu právního a daňového systému Kyperské republiky. V potaz je brán zejména právní rámec a proces založení společnosti zahraniční subjekty. V poslední části se nachází popis konkrétního modelu podnikatelské struktury používající metod mezinárodního daňového plánování za účelem legálního vyhnutí se placení daní při vyplácení dividend.

ABSTRACT

TÝMLOVÁ, Kateřina. Tax havens and their uses. Pilsen, 2014. Bachelor's thesis. University of West Bohemia. Faculty of Economics. Supervisor Jitka Singerová

Key words: Tax haven, offshore, international tax planning, tax competition, Cyprus, tax optimalization of dividends

The subject of this thesis is the issue of tax havens and their use in international tax planning. Firstly, the basic concepts and the characteristics of tax havens are defined. It is followed by enumeration of various possibilities of abusing benefints which provide law and tax systems of offshore countries. In reaction of these illegal practises, international organizations are taking actions to prevent and to stop tax evasions. The second part of the thesis is mainly focused on analysing law and tax system of Republic of Cyprus. It is especially considering the legal frame and procedure of setting up business for foreign entities. In the last part is to be found the description of concrete model of a company structure using methods of international tax planning to legally avoid paying tax when paying dividends.